

የዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት ግብና ዓላማ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትና ይዘት ያላቸውን ቅዱሳንን የሚመግቡ ከአጫጭር መጣጥፎች እስከ ትልልቅ የማስተማሪያ መርጃዎች በማዘጋጀት ቤተ ክርስቲያንን መደገፍና በዚህም እግዚአብሔርን ማክበር ነው።

ሐምሌ ፪ሺህ ፮ ዓመተ ምሕረት
JULY 2014
ezralit@gmail.com

ዕዝራ

ሰላምና ጤና ይስጥልኝ፤

በዚህ ስርጭት ሦስት አጫጭር መጣጥፎች አቅርቤአለሁ።

እስላምና ክርስትና (ንጽጽራዊ አቀራረብ)፤ በዶ/ር ሙሐመድ ዓሊ አልኹሊ የተጻፈና ወደ አማርኛ የተተረጎመ መጽሐፍ ቅዱስንና ክርስትናን አጨማልቆ የሚያቀርብ መጽሐፍ ነው። መጽሐፉን ገምግሞ ምላሽ ለመስጠት እና ለማሔስ ብቻ ሳይሆን በትክክል ኢስላም እና ቁርአን የሚያስተምረውን ምንነት ለመረዳትም እንዲሆን በተከታታይ አቀርቦታለሁ። ባለፈው ክፍል አራትን አሰራጭቴ ነበር፤ ይህ ክፍል አምስት ነው። ይቀጥላል።

ረብና ጉዳት፤ የፊልጵስቲን መልእክት ጥናት በመቀጠል እናጠናለን። በምዕራፍ ሦስት መጀመሪያ ተጠንቀቁ በማለት ያስጠነቀቃቸውን አደጋዎች ተመልክተን ነበር። በዚህ ክፍል የሚመካባቸውን ነገሮች ዘርዘሮ ከንቱ ብሎ ያፈርሳቸዋል።

ወይ እቀፍ ወይ ንቀፍ፤ እውነትን እውነት ነው። ውሸትንም ውሸት ነው። ላለማለት፤ ሌላውን ላለማስቀየም ሰዎች የሚንሳፈሩባቸው የመሐል ሰፈሮች ራሳቸውን ብቻ ሳይሆን ሰሚዎችንም የሚጎዱ ናቸው። ለእውነት እንቆማለን ወይስ ከውሸት እናብራለን?

መልካም ንባብ።

ዘላለም መንግሥቱ / ዕዝራ ስነ ጽሑፍ።

ወይ እቀፍ ወይ ንቀፍ

እስካም እና ክርስትና (ንጽጽራዊ አቀራረብ)

የመጽሐፍ ሒስና ግምገማ - ክፍል አምስት

ረብና ጉዳት

የፊልጵስቲን መልእክት ተከታታይ ትምህርት

ወይ እቀፍ ወይ ንቀፍ

አምና በApril ወር ቲም ቴቦው የተባለ ታዋቂና ክርስቲያን የፋት ቦል (የአሜሪካ ፋት ቦል) ተጫዋች የዳላስ ባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን ባዘጋጀው ስብሰባ ላይ ተናጋሪ ሆኖ ተጋብዞና ግብዣውንም ተቀብሎ ሳለ በድንገት ግብዣውን ሰርዞ አለመቀበሉን አስታወቀ። የአሜሪካ ሕዝባዊ ዜናዎች ክርስትናንና ቤተ ክርስቲያንን፤ መጽሐፍ ቅዱስንና መጽሐፍ ቅዱስን የሚሰብኩ ሰባኪዎችን በመዘልዘል ጥሩምባቸውን ከመቼውም ይበልጥ እያምባረቁ ይገኛሉ። የዳላስ ፈርስት ባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ዶ/ር ራብርት ጄፍረስ ደግሞ ቃሉን በግልጽ በመስበክ እውነቱን እውነት ስሕተቱንም ውሸት በማለት የታወቀ ሰው ነው። የድነት መንገድ ክርስቶስ ብቻ መሆኑን ብቻ ሳይሆን ሌሎች ሃይማኖቶች ክርስቶስ ስለሌላቸው የመዳን ቃል እንደሌላቸውና ስሕተት እንደሆኑ፤ ግብረ ሰዶምም የሚያስጸይፍ ኃጢአት መሆኑንም በግልጽ ይናገራል።

ቲም ቴቦው ንግግር የሚያደርግበት ቀጠሮ ግልጽ ሲሆን የዜና ማሰራጨዎች ስለ ቤተ ክርስቲያኒቱና ስለ መጋቢው የተለመደ መናደፊያቸውን ይዘው ተነሡ። በዚህ አገር ቋንቋ 'ፖለቲካዊ ትክክለኝነት' ያለው ንግግር መናገር ማለት ሰዎችን አለማስቆጣት ማለት ነው። ማኅበረ ሰቡ እየተቀበለ ያለው፤ 'ሁሉ ልክ ነው' እና 'ማንም ማንንም ሳይነቅፍ መኖር' የሚል መርህ መደፈር የለበትም። ቲምም ፖለቲካዊ ትክክለኝነትን ብቻ ለመናገር እንጂ ሌሎችን ላለማስቆጣት ሲል የተናጋሪነቱን ቀጠሮ መሰረዙን አሳወቀ።

ከጥቂት ዓመታት በፊት Joel Osteen የተባለ ታዋቂ መጋቢ በCNN ላይ ቀርቦ ጋዜጠኛው ሌሪ ኪንግ፤ "ክርስቲያኖች ብቻ የሚድኑ ይመስልሃል? እስላሞችስ? አይሁድስ?" ብሎ ሲጠይቀው፤ "እ . . . እኔ እንጃ፤ እ. . . አላውቅም፤ ማለቴ . . ." እያለ ሲንተባተብ ሰማሁት። ባልሳሳት ስድስት ጊዜ፤ 'I don't know' የሚል ቃል በንግግሩ ውስጥ ተጠቅሞአል። ላለማስቀየም ሲባል ፖለቲካዊ ትክክለኝነቱ ተፈትኖ ያለፈ ንግግር ማለት ይህ ነው። Joel ጌታ እውነት፤ ሕይወትና መንገድ መሆኑ ያልተናገረው ይህ ጠፍቶበት ወይም ተረስቶት ሳይሆን እስላሞችንና አይሁድን ላለማስቆጣት ወይም ይህን የሚሰሙ ሁሉ፤ 'ጠባብ' እንዳይሉት ነው።

ማመቻዎች አሁን የታወቀ ቃል ይመስለኛል። ብዙዎች ሲጠቀሙበት እስማላሁ። መጀመሪያ የሰማሁት ከብዙ ዓመታት በፊት (ጥንት ማለት ይቻላል) ወንድም ንጉሤ ቡልቻ በዩኒቨርሲቲ ክርስቲያን ተማሪዎች መሪዎች ጉባኤ ላይ እያስተማረን ሳለ ሲጠቀምበት ነው። ቃሉ አዲስ ስለሆነ ግር እንዳይለን Compromise ማድረግ ማለት ነው ብሎ ነበር የተረጎመልን። ካልተሳሳትኩ ወይም የተናገረውን ካልረሳሁት ቃሉንም የቀመረው ራሱ ይመስለኛል። ንጉሤ አማርኛን መውደድ ብቻ ሳይሆን የሚያጣጥም ሰው ነው። በእውነቱ፤ የአማርኛ ቋንቋ ከቡር አያያዙ ለራሴም ስጽፍና ሳስተምር ጉራማይሌዬን ገና በጠዋቱ እንዳራግፍ ረድቶኛል። ያኔ ገና ጌታን ተቀብቼ ገና 2 ዓመቱ ነበረ። በዚህ መጣጥፍ ቃሉን ደጋግሜ ስለምጠቀምበት ወደዚህ ማመቻዎች የተባለ ቃል ልመለስ። ከእንግሊዝኛው ቃል በመነሣት ማመቻዎች ማለት (ሌሎች ትርጉሞችም አሉት ዋናው ግን) መሐል መስፈር፤ በሁለት ተጻራሪ መደቦች ወይም አሳቦች ከአንዱም በግልጽ ሳይወግኑ፤ ወይም ከአንዱም

አለመሆናቸውን ሌላው ሳይውቅ ደብቀው ሁለቱንም ሳያስከፉ በቃላት እየተጫወቱ እንዲያው መዋለል ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳዊውን ትርጉም በተመለከተ ማመቻዎች የእግዚአብሔር ሕግና ሥርዓት ሲጣስ፤ የጣሱትንና መጣሱን የሚደግፉትን ላለማስቆጣት አይቶ እንዳላዩ ዝም ማለት፤ ወይም ሁለቱንም ለማስደሰት ከአንዱ ጋር ሲሆኑ ያንን፤ ከሌላው ጋር ሲሆኑም ይህንን መምሰል ነው። ይህ ጭምብላም መሆን ነው፤ ግብዣነት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰዎችን ላለማስቀየም ሲሉ ከመስመራቸው እስኪወጡ ድረስ ያመቻመቹ በርካታ ሰዎች ተጽፈውልናል። ጥቂት እንመልከት። የዚህ ጭምብላምነት ምንጩ የተለያዩ ነው።

1. አንዳንዶች በሰይጣን ጨካኝነት የተመረዙ ናቸው። ጳውሎስ የኤፌሶንን ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ጠርቶ ሲነግራቸው፤ *ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይረፉ ጨካኞች ተኩሳዎች እንዲገቡባችሁ፤ ደቀ መዛሙርትንም ወደ ኋላቸው ይሰቡ ዘንድ ጠማማ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች በመካከላችሁ እንዲሠሩ እኔ አውቃለሁ አላቸው፤* ሐዋ. 20፥29-30። እዚህ ጥቅስ ውስጥ እንዲገቡባችሁ የሚለው ቃል ከውጪ የሚገቡ መሆናቸውን፤ በመካከላችሁ እንዲሠሩ የሚለው ደግሞ ከውስጣቸው የሚፈልቁ መሆናቸውን ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን በመካከላቸው ሆኖ ሳለ እነዚህ ሰዎች መስለው ኖረዋል። እውነት ተናጋሪና ሐሰትን ገላጭ በመካከላቸው ስለሚገኝ ይህን ማድረግ አይችሉም። አጋጣሚ ሲያገኙ ግን በጥመት እንደሚነሡ ተነበዩ።

2. አንዳንዶች ራሳቸውን ለማስደሰት የሚመሰሉ ናቸው። ይሁዳ ሐዋርያ ሆኖና መስሎ ከጌታ በቀር ማንም ሳይውቀው ኖረ። ጌታን ሳይሆን የጌታን ገበታ እየፈለገ ኖረ። የይሁዳ ሕይወት የሚያጠነጥነው በከረጢት ዙሪያ ነበረ። በከረጢቱ ከሚገባው ገንዘብ ከመውሰድ የማይጸም እጅ ነበረው፤ ዮሐ. 12፥6። ገንዘብ ፈላጊነት ጌታውንም ከመሸጥ አድርጎታል፤ ማቴ. 26፥15። ጌታ በማቴ. 13፥22 በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው። የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል፤ የማያፈራም ይሆናል እንዳለው ቃሉን እየሰሙ እያደጉ ግን ፍሬ ማፍራት ያልቻሉት በዚህ ዓለም አሳብና የባለጠግነት አታላይነት ቃሉን በማንቃቸው ነው። በዚህ ጥቅስ 'ማነቅ' የሚለው ቃልና በሉቃ. 8፥42 'ሕዝቡ ያጨናንቁት ነበር' የሚለው ማጨናነቅ አንድ ነው። መክብብና ማፈን ነው። የገንዘብና ብልጥግና አሳብ ፍሬውን ያንቃል። ዘሩ እሾሆቹን ለመናገር አቅም ያንሰዋል። ስለዚህ ከመናገር ይልቅ መምከን ይመረጣል።

3. ሌሎች ደግሞ ከላይ እንዳልኩት ሌላውን ላለማስቀየም ነው። ጴጥሮስ ይህንን አድርጎ ነበር፤ በገላ. 2፥11-14 ጳውሎስ የጴጥሮስን ግብዣነት የጎሰጸበትን አጋጣሚ ጽፎአል። ጴጥሮስ በአይሁድ ሕግ መተባበሩ ሳያንሰው በርናባስም ተጨምሮ ተወስዶ ነበር። ጴጥሮስ በአንጾኪያ ሳለ ከአሕዛብ ጋር ተመሳሰሎ ለጥቂት ጊዜ ቆይቶ ሳለ አይሁድ ሲመጡ ግን የኋላ ማርሽ አስገብቶ አፈገፈገና ከመጨዎቹ ጋር ሆኖ በነዚህ ላይ መጣባቸው። ቀድሞውኑም ለመምሰል ብቻ አይሁድን የመሰለ ሰው እንጂ በወንጌል አርነት እንደወጣ ሰው የሚመላለስ አልነበረም። የሚታዘበው አይሁዳዊ በሌለበት በአሕዛብ ኑሮ ሰነበተና ከያዕቆብ ዘንድ አይሁድ ሲመጡ መግቢያው ጠፋው። ይህንን ነው፤ ነገር ግን ኬፋ ወደ አንጾኪያ በመጣ ጊዜ ፊት ለፊት ተቃወምሁት፤ ይፈረድበት ዘንድ ይገባ ነበርና አለ። ይህ ይፈረድበት ዘንድ የሚለው ቃል (καταγινώσκω ካታጊኖስኮ) በእውቀት ይገለጥ ወይም ይጋለጥ ዘንድ፤ ይወገዝ ዘንድ፤ ስሕተቱ ተፈልፍሎ ይነገረው ዘንድ ማለት ነው።

ጳውሎስ ሕገኛ አይሁድ ብቻ ሳይሆን ቀናተኛና አሳዳጅ አይሁድ ሳለ ለአይሁድም ለአሕዛብም የሆነው ወንጌል እውነት ገብቶት ጌታን የተከተለ፤ አይሁድንም አሕዛብንም እኩል ያገለገለ ሐዋርያ ነው። ጳውሎስ ከዋናው ላነሰ ነገር የሚያጎበድድና አመቻማች የማይስማማው ሰው ነው።

አለማመቻዎች አለማወላወልና ዓለም በምትመዝንበት ሚዛን ከባድ ወይም ቀላል መሆንን ሳይሆን ለእግዚአብሔር አሳብና ለእርሱ አሳብ ብቻ

ሳያወላዱ መታዘዝን የሚጠይቅ ነው። በዚህ ውስጥ ሰዎችን ማስቀየም ሊኖር ይችላል። ጉዳዩ የከበና የደቤ ብቻ ከሆነ አንዱ ብቻውን ቅር የሚሰኝበት ነገር ነው። ምርጫው ከዚያ ያለፈ ከሆነ ጎራ ሊቀየም ይችላል። የአግዚአብሔርን ቃል የሚጻፈርና ቃሉን የሚጋፋ ከሆነና ያንን ማድረጉን እርግጠኛ ሆነን ካወቅን ያንን መጻፈርና መጋፋት አለብን እንጂ መሐል ሰፍረን ግራ ቀኝ ማየት የለብንም። ጠላትን መደገፍና ከጠላት መወገን አንድ ነገር ነው። ከወገን ጎን ሆኖ ጠላትን መውጋት ሌላው ክንፍ ነው። እመሐል መስፈር ግን መስፈር ብቻ ሳይሆን የሚያሳፍር ነው።

ከዚህ በፊት በተለያዩ መጣጥፎች የሒስ ሥራዎችን ጽፌአለሁ። በሁለት የኦዲዮ ሲዲዎች የመዝሙር አዝማሚያዎችን ተችቼአለሁ። ከመጽሐፍ በሁለቱ (መንፈስ ቅዱስና ካሪዝማዊ ቀውሶች እና መጽሐፍ ቅዱስና የአፈታት ስሕተቶች) በአስመሳይ የጸጋ ስጦታዎችና በስሕተት የቃሉ አፈታቶች ዙሪያ ጮክ ብዬ ጽፌአለሁ። ማሐስ ተግባራዊ ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች ስሕተት ሲነገር ለምን እንደሚረበሹ አይገባኝም (ያው ማመቻመች ሳይጠፋኝ ማለት ነው)። አንዳንዴም የዋህነታቸው ስሕተትን እንዳያዩ መጋረፉ ያሳዝነኛል። ለምን እንደማሐስ ልናገር።

በጽሑፍም ሆነ በትምህርት በማሐስበት ጊዜ ሰዎች ላይ ሳይሆን ስሕተቶች ላይ ማነጣጠል ነው። ያ ሰው ያንን ሰውም ሆነ ሌላ ሰው፣ ያንን ትምህርት ካስተማረና ትምህርቱ ከቃሉ እውነት ያፈነገጠ ከሆነ ስሕተቱ ወደ ብርሃን መውጣት የተገባው ጉዳይ ነው። ሰውየው ላይ ሳይሆን ስሕተቱ ላይ ማተኮር የተፈቀደ ሐቅ ነው። የሰውን ልብ ማወቅ ስለማይቻል ሰውየውን መኮነን ለሰው አይቻልም። አውቀው ወይም ተሳስተው ሊሆን ይችላል። ወይም በየዋህነትና የተማሩት ያ ስለሆነ ያንን ማስተጋባታቸውም ሊሆን ይችላል። አንዳንዴ ከራሳቸው ሳይሆን ስለ ስሙ ሲል እግዚአብሔር የማዳኑን ሥራ ከሠራ እግዚአብሔር ሊመሰገን ይገባዋል። ቢሠራ ታዲያ ይህ ሥራ የዘለቂታ መታወቂያቸው ሆኖ መወሰድ የለበትም። ይህ አገልግሎት ነው። ትምህርት ነው። እንደሚታወቀው ምንም የሥራ፣ የመኖሪያ ወይም የዜግነትም እንኳ መታወቂያ የሚያልቅበት ጊዜ ሳይጻፍበት አይሰጥም። አገልግሎትና ትምህርትም በሂደት ውስጥ ይፈተሻል።

እነርሱን ባንላካም ትምህርቱን የምንለካበት መጽሐፍ ስላለን ስሕተቱን መንቀሰ ግን እንችላለን። መቆርቆሩ ተመችቶን ካልተኛንበት በቀር። ጎርባጣ ቦታ ብንተኛና እንቅልፍ ቢወስድንም እንኳ ስንነቃ መጎርበጡ በሰውነታችን ላይ ምልክቱን ያስቀራል።

በአደባባይና በሚሰራጭ መልኩ የሚነገር የተሳሳተ ትምህርት በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ነፍሳትን ሕይወት መበከሉና ማሽመድመዱ የማይቀር ነው። ደግሞም በእውነትና በሐሰት መካከል ያለውን ግድግዳ በማፍረስ እውነትና ውሸት እንዲደባለቁ በማድረግ አዲስ ነገር ይፈጥራል። እውነት ውሸት ከተደባለቀበት ይረከባል። ውሸት እውነት ስለተጨመረበት እውነት አይሆንም። እውነት ግን ውሸት ሲጨመርበት እውነትነቱ ይጠፋል። ስለዚህ እውነት ጥበቃ ይፈልጋል።

አንዳንድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እየበቀሉና እየተፈለፈሉ ያሉ የስሕተት አስተማሪዎች ዋና ዋና ወይም መሠረታዊ የሆኑትን የክርስትና አስተምህሮዎች በገሃድ አይቃወሙም። እንከን የለሽ መጽሐፍ ቅዱስን፣ በሥጋ የተገለጠ ክርስቶስን፣ የደሙን ቤዛ፣ ዘላለማዊ ልጅነትን፣ ትንሣኤ ሙታንን፣ ወዘተ፣ አይቃወሙም፤ በግልጽ። በተግባርና በዝርዝር ትምህርት ግን ከቃሉ ጋር ይጋጫሉ፣ ቃሉን ይጻረራሉ፣ ከአምልኮ በመለስ ራስን ያጎላሉ፣ ጸጋን ይሸቅጣሉ፣ ለቅድስና ጥበቅና የላቸውም፤ እንኳን ሲሰሙ ሲያዩም አይደነግጡም፤ ሆኖ አብራኩ፣ ብር አምላኩ እየሆኑ ናቸው። በቀላሉ የሚሸነጉና እውነትን ተንጠራርተው የማይደርሱባት ተከታዮች እየበዙ ናቸው። ቁጥር ብቻ ለሚለካና አገዝ ብቻ ለሚሰፍር የወንጌላዊ ክርስትና ቁጥር የአገሪቱ ሕዝብ 20% መድረስ ጮኬ ያስረግጣል። የሚደመጡ ትምህርቶች ግን እያስደነገጡ ናቸው።

እና የሚያስደነግጡ ትምህርቶች ሲፈሉ የሚያይ፣ የሚሰማ፣ የሚያስተውል ዝም ማለት አለበት? ዝም ማለት ማስተዋል ነው? አንድ

ሰው እንዲህ ያለውን አዝማሚያ ፊት ለፊት ስለመጋፈጥ ስናገር ስላለመጋፈጥ የታምራትን መዝሙር ጠቅሶ፣ 'በዚህ ዘመን አስተዋይ የሚሆን ዝም ይላል ዝም ይላል ጌታ ሆይ አብዛልን ማስተዋል' ማለት ይሻላል አለ። ጥሩነቱ ቃሉን ሳይሆን መዝሙር ነው የጠቀሰልኝ። መዝሙሩን አውቀዋለሁ፤ መጀመሪያ እንደሰማሁት፣ 'እውነት አስተዋይ የሚሆን ያስጠነቅቃል ወይስ ዝም ይላል?' ነበር ያልኩት። የመዝሙሩ የመጨረሻው ስንኝ ጸሎትን ይጋብዛል፤ ይህ ደግ ነገር ነው። እንዲህ ከሆነ አዝማቹ 'አስተዋይ ይጸልያል፣ ለእግዚአብሔር ይነግራል' ቢሆን ይሻል ነበር። 'ዝም ይላል' ግን አይሄድም። በቀሩት ቁጥሮች እንደተጻፈው ኃጢአት አደባባይ ሲወጣ፣ ነገር ሲገለባበጥ፣ ሐሰት ሹመት ሲደረብለት፣ እውነተኛ ጠላት ሲበዛበት፣ አውሬው ሜዳውን ሲሞላና ተከታይ ሲያንጋጋ ይህን ሁሉ እያስተዋለ አስተዋይ ዝም ይላል ማለት ትክክል አይደለም። እውነቱ እውነት ከሆነ ማቀፍ ካልሆነና ስሕተት ከሆነ ደግሞ መንቀፍ ተገቢ ነው። ወይ እንቀፍ ወይ እንንቀፍ እንጂ ዝም አንበል።

አንዱ የመዝሙሩ ስንኝ ሐሰትና እውነት ላይ ያተኮረ ነው። እውነት ሲነቀፍና ሲኮረከም ነቀፌታን ፈርተን ከሐሰት ጋር ቆመን ብንገኝ በኋላ የምናፍር እንሆናለን። ጳውሎስ እንዳለው፣ ለእውነት እንጂ በእውነት ላይ ምንም ለማድረግ አንችልምና። 2ቆሮ. 13፡8። እውነትን ደጋግፈን ማቆም አንችልም። ጠንካራ እግሮች አሉትና። ሐሰትን ለማቆም ግን ሁሌም ሌላ ነገራችንን ተተን እርሱን ስንደግፍ መኖር ነው። ያልደገፍነው ቀን ይወድቃልና። ከመቼውም ይልቅ ከእውነት ጋር መቆም የሚገባን ዘመን ላይ አለን። ሁሌም ከእውነት ጋር መቆም አለብን። ሆኖም በመጨረሻው ዘመን ሐሰት እውነትን እየተቀባና እውነትን እየመሰለ በመጣበት ዘመን ላይ ስንሆን የቱ እውነተኛው፣ የቱ የተጭበረበረው መሆኑን ለማወቅ መትጋትና ካወቅን ለእውነተኛው ዋጋ ለመክፈል መቆም አለብን። ምስክሮች እዳኛ ፊት ቀርበው ከመመስከራቸው በፊት የሚመስከሩት ምስክርነት፣ 'እውነቱን፣ ሙሉውን እውነት እና እውነቱን ብቻ' እንደሆነ ይምላሉ። እውነት ከስፍራው ሲወገድና በሐሰት ሲተካ የማይከነክን፣ ሐሰት ሹመት ሲጨመርለት የማያስቆጣን ከሆንን እናስተውል።

ሰዎች እውነትን ከመስማት ፈቀቅ በማለት ሐሰትን ግን ምዕራፍ በምዕራፍ በመከተል ላይ ያሉበት ዘመን ላይ ደርሰናል፤ ጳውሎስ በ2ጢሞ. 4፡2-4 ያለው ከራሱ ዘመን ይልቅ ዛሬ በጣም እውነት ነው፤ ቃሉን ስበክ፣ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፣ ፈጽመህ እየታገሥህና እያስተማርህ፣ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም። ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሡበት ዘመን ይመጣልና፤ ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክስ ስለ ሆነ፣ እንደ ዝ ያዎቻቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ። እውነትንም ከመስማት ጆሮቻቸውን ይመልሳሉ፣ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ። እውነት በተረት ሲለወጥ ማስደንገጥ አለበት። ይህ ተረት የሚለው ጳውሎስ የጻፈው ቃል **μύθος** ሙቶስ የሚል ነው። የእንግሊዝኛው myth, mythology የሚባለው ቃል ከዚያ የወጣ ነው። በሰዎች ልብ የበቀለና በጊዜ ብዛት ስሚዎቹ እንደ እውነት የተቀበሉት ግን እውነትነት የሌለበት ፈጠራ ነው። እውነት በፈጠራ ሲለወጥና ሲተካ የማናቅፈው ከሆንን የምንነቅፈው መሆን አለብን።

አንድን ስሕተት ነገር መንቀፍ ሌሎች እንዳይዳፈሩት ይረዳል። ባይቀበሉትም አለመንቀፍ ወይም ዝም ማለት ግን ሌሎች እንደ ክፉ እንዳያዩት ወይም እንደ መልካም እንዲያዩት ይጋብዛል። የክርስቶስ ተከታይ እንደሆኑ እየመሰከሩ እንዳልሆኑ ሆኖ መመላለስና ከዓለም ጋር መመሳሰል በግራጫ ሰዎች ሊያስከብብ ይችላል ይሆናል። ግን ግራጫ ሆኖ መቅረት ውጤቱ ይሆናል። ልዩነት መፍጠር አይቻልም።

ትክክለኛነት የጎደለው የሚያስቆጣ ነገር ሲታይ መቆጣት ተገቢ ነው። በዙኑ. 25 እስራኤል ያመነዘሩበት ታሪክ ተጽፎአል። ቀደም ባሉት ምዕራፎች ሞዓብና ምድያማውያን በባላቸው ጋባዥነት እስራኤልን ሊያስረግሙ በለዓም የተባለን ምዋርተኛ ጠርተው ነበር። ለረግም ሞከረ፤ ግን አልሆነለትም። በያዕቆብ ላይ አስማት፣ በእስራኤልም ላይ ምዋርት የለምና ቋንቋው ተደባለቀበትና እርግማኑ በረከት ሆነበት። ይህ ሳይሰምርለት ሲቀር ስልታዊ ማፈገፈግ አድርጎ በሌላ መሰርይ መንገድ

መጣ። እስራኤል ከሞላብ ጋር እንዲያመነዝሩ አደረገ። ተሳካላት። እርግማን ያልበገረው ሕዝብ በምንዘር ርኩሳት ወደቀ። ብዔልፌንገርን ተከትሎ አመለከ፤ አመነዘረ። የእግዚአብሔር ቁጣ ነደደ፤ ቁ. 3። ሕዝቡ ተቀሰፈና 24ሺህ ሰው ሞተ። ሕዝቡ በመገናኛው ድንኳን ገና ሲያለቅሱ ሌላው ደፋር እስራኤላዊ አንዲቱን ምድያማዊት ይዞ በአልቃሾቹ ፊት ይዟት ወደ ድንኳኑ ገባ። በዚህ ጊዜ የአሮን የልጅ ልጅ ፊንሐስ ጦሩን በእጁ ይዞ ተከተላቸው። ያንንም የእስራኤልን ሰው ተከትሎ ወደ ድንኳኑ ገባ። እስራኤላዊውንም ሰውና ሴቲቱን ሁለቱን ሆዳቸውን ወጋቸው። ከእስራኤልም ልጆች መቅሠፍቱ ተከለከለ። ቁ. 8።

በቁጥር 11-13 ላይ እግዚአብሔር ስለዚህ ሰው፣ የካህኑ የአሮን ልጅ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስ በቅንዓቱ በመካከላቸው ቀንቶአልና ቀጣዩን ከእስራኤል ልጆች መለሰ እኔም የእስራኤልን ልጆች በቅንዓቱ አላጠፋሁም። ስለዚህ፤ እነሆ፤ የሰላላውን ቃል ኪዳን እሰጠዋለሁ። ለአምላኩም ቀንቶአልና፤ ለእስራኤልም ልጆች አስተሰርዋልና ለእርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ለዘላለም ከህነት ቃል ኪዳን ይሆንላታል። ብሎአል። ይህ ሰው ፊንሐስ ከወገኖቹ ጋር እያለቃቀሰ አልቆመም፤ ተነሥቶ ተከትሎ ሄደ የቅጣት እርምጃ ወሰደ፤ መቅሰፍቱ ቆመ።

ዛሬ ይህን መሳይ ነገር እንድናደርግ የማይታሰብ ነው። ጦር ሰብቀን አካል አንወጋም። በቃሉ ሰይፍ ግን መንፈስ የሆነ ጠላትንና አሠራሩን እንወጋለን። የሐሰት አስተማሪዎችን ዝም ማሰኘት አይቻልም ይሆናል፤ እስከተቻለና እንደተቻለ ግን አፋቸውን መዝጋት ይገባል። ጳውሎስ ለቲቶ ስለ ሽማግሌዎች ምን መምሰልና ምን ማድረግ ሲናገር ተቃዋሚዎችንና ተረተኞችን እንዲወቅስ፤ ሽማግሌዎችም ወቃሾች እንዲሆኑ እንዲህ በማለት ተናገረ።

ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ደግሞ ሊመክር ተቃዋሚዎችንም ሊወቅስ ይችላል ዘንድ፤ እንደተማረው በታመነ ቃል ይጽና። እነዚህም ስለ ነውረኛ ረብ የማይገባውን እያስተማሩ ቤቶችን በሞላው ስለ ሚገለበጡ፤ አፋቸውን መዝጋት ይገባል። የገዛ ራሳቸው ነቢይ የሆነ ከእነርሱ አንዱ። የቀርጤስ ሰዎች ዘወትር ውሸተኞች፤ ክፉዎች አራዊት፤ በላተኞች፤ ሥራ ፈቶች ናቸው ብሎአል። ይህ ምስክር እውነተኛ ነው። ስለዚህ ምክንያት የአይሁድን ተረትና ከእውነት ፈቀቅ የሚሉትን ሰዎች ትእዛዝ ሳይቆምጡ፤ በሃይማኖት ጤናማች እንዲሆኑ በብርቱ ውቀሳቸው። ቲቶ 1፡11-14።

በብርቱ ውቀሳቸው የሚለው ቃል እንደ ስለት በሚወጋ ወቀሳ ተናገራቸው ማለት ነው። ሐሰተኞች ሐሰት ሲናገሩና ስሕተት ሲያስተምሩ ዝም አይባልም፤ ይነቀፋል። ሌሎችም እንዲጠነቀቁ ይደረጋል። የሰዎችን ልብ መመርመር ባንችልም ትምህርታቸውን ግን መበርበር እንችላለን። እውነት በሆነው ቃል መፈተሽ እንችላለን ብቻ ሳይሆን እንድናደርግም ታዝዘናል፤ ሮሜ 16፡17-18፤ 2ጢሞ. 4፡2፤ ቲቶ 2፡15። የዚህ ዓላማው ደግሞ ስሕተትን በማሳየት ወደ እውነት መጥራት ነው።

ከእውነት ጋር መቆም ማለት መስማማትና አለመጣላት አይደለም። ከመስማማትና ካለመጣላት በላይ ነው። ስምምነት በውሸትም ላይ ሊመሰረት ይችላል። እውነት የሚያጣላ ከሆነ ግን ሾላ በድፍን ከመስማማት ይልቅ ከእውነት ጋር መቆም ይመረጣል። እውነት ሲነገራቸው የሚጠሉን ሰዎች ቢኖሩ በእነዚህ ለመወደድ ብለን እውነትን አንግፋ። እውነትን ገፍተን ውሸተኞችን ከምናቅፍ ውሸትን መግፋትና ከእውነት ጋር ለብቻ መቆም ይበጃል። ውሸተኞች ከውሸት ጋር ቢሄዱ መገረም የለብንም። እውነትና ውሸት ስንል ደግሞ ምንጫቸውን እንዳንረሳ። ሰይጣን ሐሰተኛ ብቻ ሳይሆን የሐሰት አባትም ነው፤ ዮሐ. 8፡44። ጌታ ደግሞ ስለ እውነት ሊመስክር ተወለደ፤ ከእውነት የሆነም ድምጹን ይሰማል፤ 18፡37። ስለ እውነት የተናገረ ብቻ ሳይሆን ራሱም እውነት ነው፤ ዮሐ. 14፡6። እውነትና ውሸት ለምርጫ ሲወዳደሩ ድምጽ አልባ አንሁን። አናመቻምች፤ ወይ እንቀፍ ወይ እንንቀፍ።

ጌታ ከአርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2014 (፪ሺህ፮) ዕዝህ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

አላይ ዘንድ

'መምህር ሆይ፤ አይ ዘንድ' አልኩህ፤ ዐይኔን ከፈተው፤

አንተም ወለል አረከው፤ ከፈትከው፤

እኔም አየሁህ፤

ውብ ነህ፤

በውነት ጌታዬ፤ ውብ ነህ።

አሁን ደግሞ ሳይ ሌሎቹን፤

የመድረኩን የቤቶቹን፤

ወንዶቹንና ሴቶቹን፤

ግብዞቹን ሌቦቹን፤

እኔህ በቤትህ ያሉቱ፤

የቆዩቱ፤ የኖሩቱ፤

ለሥልጣን ሲራኩቱ፤

ሲያራቁቱ ሲራቁቱ፤

ኩብርህን ሲገድቡ፤ ሲያስገድቡ፤

ስምህን ሲሰድቡ፤ ሲያሰድቡ፤

ምስጋናህን ሲገፉብህ፤

ውዳሴህን ሲደፉብህ፤

አፊትህ ሲተፉብህ፤

ወጭትህን ሲሰብሩ፤

በሰበሩት ገል ሲከብሩ፤

እነዚህን ሳያቸው፤

ቀርቤ ሳውቃቸው፤ ውብ አይደለም፤

ውብ አይደለም እኔም ጭምር፤

አዲሱ ጅምር፤

ብቻ ጌታዬ ተለመነኝ፤

'አይ ዘንድ' ስልህ እንደሰማኸኝ፤

አላይ ዘንድ አድርገኝ፤

አላይ ዘንድ።

እዛዲያ ምን ልበል?

ዘ.መ. 1996

ረብና ጉዳት

እኔ ግን በሆኑ ደግሞ የምታመኝበት አካሄድ፡፡ ከአ ሰው ማንም ቢሆን በሆኑ የሚታመኝበት አንዳቸው በመሰከሉ፡፡ እኔ አብጠዋለሁ፡፡

በሰምንተኛው ቀን የተገረዘሁ፤ ከአስራሄድ ትውልድ፤ ከብንያም ወጥኤ፤ ከሰብራውያን ሰብራዊ ነኝ፤ ስከ ሕግ ብትጠይቅ፤ ፊሶላዊ ነበርሁ፤

ስከ ቅንዓት ብትጠይቁ፥ ቤተ ክርስቲያንን አሳዳጅ ነበርሁ፤ በሕግ ስከሚገኝ ጽድቅ ብትጠይቁ፥ ያከ ነቀፎ ነበርሁ።

ነገር ግን ከእኔ ረብ የነበረውን ሁኔ ስከ ነገርሰቶስ እንደ ጉዳት ቁጥፎዋክሁ።

አምን፡ በአውነት ነበሁ፤ ይልቅ ስከሚበልግ ስከ ነርሱቶስ አያሱስ ስከ ጌታይ አውቀት፤ ነገር ሁከ ገደቅ አንዲሆን አቋጥራከሁ፤ ስከ አርሱ ሁከን ተገደሁ፤ ነርሱቶስንም አገኝ ዘንድ፡ በነርሱቶስም በሚመን ያከው ጽድቅ ሚካት ስምምነት ነስ፤በዚህከሰፊ ዘንድ ሁከው ጽድቅ አንዲን ነስ፤በግህ ከከኔ ያከው ጽድቅ ሳይሆኑ፤ በርሱ ስገኝ ዘንድ ያከትን ስንደ ገደብ አቋጥራከሁ፤

ᐃᐃ. 3÷4-9

ባለፈው ፊል. 3፡1-3ን ስንመለከት ጳውሎስ እነዚህን ምእመናን 'ተጠበቁ' ብሎአቸው ነበር። እንዲጠበቁ የነገራቸው ከውሾች፣ ከክፉዎች ሠራተኞችና ከሐሰተኛ መገረዝ እንደሆነ ተመልክተናል። ያንን ክፍል ስጨርስ እነዚያ መገረዝን እንደ ምልክት እንደቆጠሩ አንዳንዶች አካላዊ ወይም የሚታይ ነገርን ዋቢ ለማድረግ እንደሚጥሩ፣ ሊመኩም እንደሚገቡና ቁም ነገሩ ግን ክርስትና ከውጭ በሥራ ፍሬ የሚታይ ቢሆንም ሕይወቱ ግን ውስጣዊና መንፈሳዊ መሆኑን አይተን ነበር። በቀጣዮቹ ጥቅሶች ጳውሎስ ያለ ጥርጥር በሁሉ ረገድ በሐግ የሚገኝ ጽድቅ ያለው መሆኑን ያሁሉ ግን ከንቱ መሆኑን ያብራራል።

ከንቱ መሆኑን ከማወጁ በፊት ግን አንድን አይሁዳዊ እንዲታመንበትና እንዲንቀሳቀስ የሚያደርጉትን የሚያስመኩ ነገሮች ዘርዘሮ ነው።

እኔ ግን በሥጋ ደግሞ የምታመንበት አለኝ። ሌላ ሰው ማንም ቢሆን በሥጋ የማታመንበት እንዳለው በመሰለው፥ እኔ እበልጠዋለሁ።

ማንም እና እኔ ብሎ ማነጻጸሩ ማንም ሊፎካከረው የሚወድድ እንዲሞከር መጋቢት ይመስላል። ይህን የሚለው የራሱን ማንነት አሳምኖና አንጥሮ ስለሚያውቅ በዘመኑ ካሉት ሕገኞች እንደሚበልጥ ለመግለጥ ነው። ሕግ እንዳለው ሰውና እንደ አይሁዳዊነቱ መጠን የሚከራባቸውን መለዮዎቹን አንድ በአንድ እያወጣ ሲደረጁራቸው ይታያል።

በሰምንተኛው ቀን የተገረዘሁ፡

በስምንተኛው ቀን መገረዝ የአብርሃም ዘርነቱና ከዚህም የተነሣ የተስፋው ወራሽ መሆኑን የሚያመለክት ነው። መገረዝ ለአብርሃም የተሰጠው የቃል ኪዳን ምልክት ነው። ራሱ እንዲገረዝና በቤቱ ያሉት ሁሉ እንዲገረዙ ሲነገረው አብራም የ99 ዓመት ዕድሜ ሰው ነበረ፤ በዚያ ቀን ስሙ አብርሃም ሆነ፤ የልጅ ተስፋም ተሰጠው፤ ዘፍ. 17። ይስሐቅ አብራም ከተገረዘ በኋላ የተወለደ ነውና የተስፋው ወይም የቃል ኪዳን ልጅ ነው። እስራኤል መገረዝን እንደ ኪዳን የሚወስዱት የአብርሃም የተስፋው ቃል ወራሾች እንደሆኑ በማመን ነው።

መግረዝ ኋላ በሕጉም ውስጥ በግልጽ ተጻፈ፤ ዘሌ. 12፥3። ለአይሁድ ያልተገረዘ ወይም ሽለፈታም ማለት አሕዛብ ወይም ከኪዳኑ ውጭ የሆነ ሰው ማለት ነው። አይሁድ ይህንን የሥጋ መግረዝ መከራየቱም አድርገውት ነበር። ቁም ነገሩ የሽለፈት መግረዝ ሳይሆን ለኪዳኑ ቃል መታዘዝና የልብ ሽለፈት መግረዝ መሆኑን ዘንግተው ነበር። ቀድሞም

ጉዳዩ የሥጋ ሳይሆን የልብ ነበር፤ ዘዳ. 10፥16-17። ሆኖም አይሁድ ይህን ምልክት መመኪያ በማድረግ በሐዋርያት ዘመን የወንጌል እንቅፋት አስከመሆን ደርሰው ነበር። ወንጌልን ሰምተው በጌታ አምነው የዳኑ ካልተገረዙ በቀር መዳናቸው ጎዶሎ እንደሆነ የሚያስተምሩ አይሁዳውያን ሰዎች ነበሩ። የእነዚህ ሰዎች ትምህርት ለመዳን ሰዎቹ በሥጋ መገረዝ ብቻ ሳይሆን ሕጉንም መጠበቅ እንዳለባቸው ነው። ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት በመጀመሪያ አይሁድ መሆን አለባቸው ማለታቸው ነው። ስሕተቱ አይሁድ ካልተሆነ ክርስቲያን መሆን ወይም መዳን አይቻልም የሚል ነው። ይህንን ባለፈው ጥናት ተመልክተናል።

ጳውሎስ እነዚህ ሰዎች የሚናገሩለትን መገረዝን በማድነቅ ፈንታ ያጥላሉው እንዳልተገረዘ ሰው ሳይሆን አንደ አይሁድ ሥርዓት በሥጋ የተገረዘ አይሁዳዊ መሆኑን በመግለጥ ነው። የሰዎቹ ትምህርት ስለ መገረዝ ይምስል እንጂ ወንጌሉን መጋረዳቸውን ነው ጳውሎስ ያስተዋለው። የሥጋ መገረዝን ለዘለቄታው በልብ ሽለፈት መገረዝ ለውጥ አሕዛብንና አይሁድን በአንድ አካል ያዋሃድ የክርስቶስ መስቀል ነው። ይህንን ነው ባለፈው ትምህርት እንዳየነው በግልጽ የነገራቸው።

ከእስራኤል ትውልድ፣ ከብንያም ወገን፡

ከአስራኤል ትውልድነቱ ጋር ከብንያም ወገን መሆኑን መናገሩ በከንቱ አይደለም። አይሁድ ብንያም የያዕቆብ ብርቅዬ ልጅ መሆኑን ያውቃሉ። ለያዕቆብ ብቻ ሳይሆን ለአስራኤልም የብንያም ነገድ ብርቅዬ የሆነበት ዘመን ነበረ፤ በመሳፍንት ዘመን መጨረሻ ላይ የብንያም ነገድ ኃጢአተኛውን ባለማጋለጣቸው ምክንያት ሊወድሙ ጥቂት አስከሚቶቻቸው ለመደምሰስ ተጣግተው ነበር፤ መሳ. 20 እና 21። የመጀመሪያው ንጉሥ ሳኦል ከብንያም ነገድ ነበረ። በመለያየት ዘመን አስራኤልና ይሁዳ ሲከፈሉ ብንያም ከይሁዳ ጋር የቀረ ነገድ ነበር። ይህ ከይሁዳ ጋር መጣበቅ ኢየሩሳሌም በብንያም ነገድ ርስት ውስጥ ስለሞትገኝ ከመልከዓ ምድር አቀማመጥ የተነሣ ሊሆን ቢችልም ታማኝነትም አለበት። ከመከፈሉ ዘመን ጀምሮ 'ይሁዳና ብንያም' እየተባሉ በጥንድ የተጠሩት ስለዚህ ነው። ጳውሎስ ከአስራኤል ትውልድ ብቻ ሳይሆን ከዚህ ነገድ መሆኑንም መናገሩ ነገሩን ለመተቀስ ብቻ ሳይሆን ከታመነና ከተወደደ ነገድ መሆኑንም ለማሳየት ነው።

ከዕብራውያን ዕብራዊ ነጂ፤

ዕብራዊ የተሰኘው የመጀመሪያ ሰው አብርሃም ነው። ዘፍ. 14፥13። ይቃሉ ስር ምናልባት የሴም ልጅ የሆነው የዔብርን ዝርያ የሚያመለክት ወይም ተሻግሮ የመጣ መጠ ማለትም ሊሆን ይችላል። በግብጽ አስቀድሞ የሴፍ፥ ኋላም የያዕቆብ ልጆች በሙሉ በዚህ ስም ተጠርተዋል። በኋለኞቹ ዘመናት ይህ ስያሜ የአይሁድ ሁሉ ወይም የአስራኤላውያን ሁሉ መጠሪያ ሆኖአል። ጳውሎስም ይህን ቃል በሌላ ስፍራም ስለ ራሱ ተጠቅሞአል። 2ቆሮ. 11፥22። ዕብራዊ ወይም ዕብራውያን የአይሁድ ልዩ መጠሪያ ብቻ ሳይሆን የሃይማኖታቸውና የመለየታቸው መታወቂያም ይመስላል። ከምርኮው ዘመን ጀምሮ በባቢሎንም፥ በግሪክም በዚህ በጳውሎስ ዘመን በሮምም እየተገዙ አይሁድ አይሁድነታቸውን፥ በተለይም ቋንቋና ባህላቸውን በገዥው ባህል እየለወጡ መጥተዋል። በሐዋ. 6፥1 'በይሁዳ ኖረው በነበሩ አይሁድ' የሚለው ቃል ይህ ዕብራውያን የሚል ቃል ነው። ጳውሎስ ከዕብራውያን ዕብራዊ ነኝ ሲል የጠራ የይሁዳ አይሁድ መሆኑን፥ የአይሁድን ቋንቋና ወግ፥ ልማድና ሃይማኖት ጠንቅቆ የጠበቀ መሆኑን መናገሩ ነው። ይህንን መሆን እነዚያን ካኩራራ ጳውሎስ የያለበ የዕብራዊነት ከምችት አለው።

ስለ ሕግ ብትጠይቁ፤ ፈሪሳዊ ነበርሁ፤

ፈሪሳዊ ማለት የተለየ ማለት ነው። የፈሪሳውያን ቡድን የተጀመረው ከምርኮ ከተመለሱ በኋላ ባሉት ዘመናት ነው። የሐንሰ ሕርቃኖስ የተባለው ይመራ በነበረ ዘመን አይሁድ በሃይማኖታዊ አመለካከት የተለያዩበትም ዘመን ሆነ። ሐሲዲም ወይም ሐሲዳውያን (አማኞች ማለት ነው) የተባሉት የግሪካውያንን ተጽዕኖ የሚጠሉትና በአይሁዳዊ

ሃይማኖታቸው ተግተው ተለይተው የሚኖሩት በአንድ ጎራ ሆኑ። እነዚህ ኋላ ፈሪሳውያን ወይም የተለዩ ወይም ልዩዎች ተባሉ። የግሪክን ተጽዕኖ ያቀፉት ደግሞ ሰዱቃውያን ተባሉ። ሰዱቃውያን የተባሉበትን ስም ያገኙት ሳዶቅ ከተባለው የጊዜው ሊቀ ካህናት ሲሆን ይህ የግሪካውያን አመለካከት በካህናቱ ዘንድም ተቀባይነት ያገኘ በመሆኑ ነው። ፈሪሳውያን ይህንን የተቃወሙና ለሕጉ ጥበቃ የቀኑ ሰዎች መሆናቸውን እንደ ማቴ. 23 ያሉት ክፍሎች ያሳያሉ።

ለሕጉ ጥበቃ ከመጠንቀቃቸው የተነሣ በብሉይ ኪዳን ውስጥ የሚገኙትን (በጠቅላላ 613) ትእዛዛት በብዛት ሽንሽነውና አቅጥነው እነዚህ ትእዛዛት የሚጠበቁት ምን በማድረግና ባለማድረግ መሆኑን የወሰኑ ሰዎች ናቸው። የነዚህ ሰዎች አንድና ብቸኛ ግብ ሕጉን ጠንቅቆ መጠበቅ ነው። ጳውሎስ እንዲህ ያለ ፈሪሳዊ ነው። ጳውሎስ ሕጉን የሚያውቅ ብቻ ሳይሆን ሕጉን እንደ ፈሪሳዊ ይጠብቅ የነበረ ሰው ነው። ስለዚህ ስለሕግ እውቀትና ጥበቃ የሚነቅፈው አይገኝም።

ስለ ቅንዓት ብትጠይቁ፤ ቤተ ክርስቲያንን አሳዳጅ ነበርሁ፤

ጳውሎስ ሃይማኖተኛ ፈሪሳዊ ብቻ ሳይሆን እስከ ጥግ የደረሰ ቀናተኛ ሰው ነበረ። የቀናው ለሃይማኖቱ ነው። ሃይማኖቱን ለመጠበቅ ዘብ መቆም ነው። ክርስትና የሚባል ሃይማኖት መፈጠሩ የአይሁድ እምነት ጠላት እንደሆነ በመቁጠር ይህ ሃይማኖት እስኪጠፋ ምንም ላያቆመው፤ ላያገደው ቆርጦና ታጥቆ የተነሣ ሰው ነበረ። ጌታ በደማስቆ መንገድ ሲያገኘው ለአይሁድ እምነት ቀንቶ የጽሑፍ ፈቃድ ወረቀት የተሰጠው የታመነ አሳዳጅ፤ ያውም አገር አቋራጭ፤ ድንበር ዘለል አሳዳጅ ነበረ። ፈሪሳዊ ሃይማኖተኝነትን ከቀናተኛ አሳዳጅነት ጋር የተላበሰ ሰው ነው። ጳውሎስ፤ በምስክርነቶቹ ሁሉ ውስጥ ይህንን አልደበቀም። ጳውሎስ አሳት የሚተፋ አሳዳጅ የሆነ ሰው ነበረና ልዝብ ሃይማኖተኛ ነው፤ ወይም ገለልተኛ አይሁድ ነው ብሎ የሚያማውና የሚከስሰው ሰው የለም።

በሕግ ስለሚገኝ ጽድቅ ብትጠይቁ፤ ያለ ነቀፋ ነበርሁ።

ሕጉን በተመለከተ ጳውሎስ ዱልዱም ሃይማኖተኛ ብቻ ሳይሆን ትጉህ ፈሪሳዊም እንደነበረ አየን። ሕጉን በግብዝነት የሚጠበቅ ብቻ ሳይሆን ምንም እንከን የሌለበት ፈሪሳዊ ነበረ። ሕግ የሚያጸድቅ ቢሆን ጳውሎስ ስለ ራሱ የሰጠው ምስክርነት ያለ ነቀፋ መሆኑን ነው። በዘመኑ ከነበሩት ሕገኞች በሕግ አጠባበቁና ልማዳቸውን በማክበር ሥርዓቱ ማንም የሚወቅሰውና ምንም የሚያስወቅሰው የሌለ ብቁ ሰው ነው። ከፈሪሳውያን ሕግን በመጠበቅ የሚኮሩ አንዳንድ እንዳሉ እንደ ሉቃ. 18፤ 18-21 ያሉት ክፍሎች ያመለክታሉ። ጳውሎስ እንደዚህ ካሉት መካከል የሆነ ሰው ነው። ያለነቀፋ ማለት ነጥሮ የወጣ፤ ተፈትሾ ያለፈ ማለት ነው። የሚያስከስሰው፤ የሚያስወቅሰው፤ ፍርድን የሚያመለክትበት ነገር እንዳልነበረ መናገሩ ነው።

ይህን ሁሉ 'ሜዳልያ' ካስገበኘ በኋላ ጳውሎስ የተናገረው ቃል እስከዚህ ድረስ የካበውን ካብ የሚንድ ነው። የሰው ጽድቅ በእግዚአብሔር ፊት በትክክል ምን መሆኑን ሲገነዘብ የራሱ ጽድቅ ጉድፍ እና ጉዳት ሆነበት።

ነገር ግን ለእኔ ረብ የነበረውን ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንደ ጉዳት ቁጥራዋለሁ።

ረብ ማለት የሚረባ ነገር፤ ጥቅም ያለበት ነገር ማለት ነው። ጉዳት ደግሞ የዚህ ተቃራኒ ነው። እነዚህ ነገሮች ቀድሞ ለጳውሎስ ረብ ያላቸው፤ የሚጠቅሙና የሚያኮሩ ነገሮች ናቸው። ሁለት ልጆቻችን መሠረታዊ ሂሳብ መማር ጀምረዋል። ትልቁ አሁን የማባዛት ትምህርት ጀምራለች። በመስከረም ወር ትምህርት ቤት ሲከፈት 3ኛ ክፍል ስለምትገባ በዚህ ትምህርት ቤት በተዘጋበት የበጋ ወራት ማባዛት ወይም ጊዜ ቤት ቢቃሏ እንድትሸመድድ እያደረግኳት ነኝ (ዱሮ 2ኛ ክፍል እያለሁ አቶ ቦጋለ እኔን እንዳስሸመደዱኝ፤ ወይም እንደሞከሩት)። በዚህ የማባዛት ትምህርት ውስጥ ያስገረሟት ሁለት ነገሮች አሉ። አንዱ ውጤቶቹ እንደ

መደመር ሳይሆኑ ከመደመር በጣም የሚበልጡ ትልልቅ መሆናቸው ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ምንም ቁጥር፤ በተለይ ትልቅ ቁጥር፤ በዜሮ ሲባዛ ዜሮ ሆኖ መገኘቱ ነው። በእውነቱ ይህ ከ2ኛ ክፍል ጀምሮ እስካሁን ለእኔም የሚገርመኝና ለማስረዳትም የሚከብደኝ ነው። ቢሆንም አሁን እያደረግን ያለው ሽምደዳ መሆኑን አሳምኜ እየቀጠልን ነን።

ጳውሎስ ያደረገው ይህንን ትልቅ ቁጥር በዜሮ ማባዛት ነው። 'ኧረ ከዜሮም ያንሳል! ምክንያቱም ጳውሎስ ይህን ነገር፤ 'ከንቱ፤ ባዶ፤ ምንም' ሳይሆን ጉዳት ነው ያለው። ጉዳት ከምንም የወረደ ቃል ነው። ይህ ቃል ሿጣጣ (ዜሚያ) በተጻፈበት የምንጭ ቋንቋ በትክክል ጉዳት ነው፤ ኪሳራ ነው። በሐዋ. 27፤10 እና 21 ከተጻፈው 'ጉዳት' የሚለው ቃል ጋር ቃሉ አንድ ነው። ቃሉ አንድ ቢሆንም በሐዋ. 27 የተጻፈው በዚያ የተጻፈው ስዕላዊ ነው። ቃል ጉዳቱ እውነትም ጉዳት መሆኑን በግልጽ ያሳያል። በመርከቧ የነበረው ጉብረት (የመርከቧ ጭነትና ዕቃ) ብቻ ሳይሆን መርከቧ ራሷም ነበር ተሰባብረ (የጠፋችን)። ይህ ጉዳት ነው። ጳውሎስ ይህን ቃል መጻፉ አለመጠቀሙን ብቻ ሳይሆን በእርግጥ ያኔ እንደ ትልቅና እንደ ከበረ ነገር ያየው የነበረውን ነገር በክርስትና መነጽር ሲያየው በተቃራኒው ጉዳት መሆኑን መረዳቱ ነው። በእውነቱ፤ ጳውሎስ እነዚያን ትልልቅ ነገሮች፤ እንደገና በሂሳብ ቋንቋ ለመግለጥ፤ በዜሮ ሳይሆን በኔጌቲቭ ቁጥር ነው ያባዛቸው። ይህ መከሰር ነው፤ መንዳት ነው።

አዎን፤ በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ጌታዬ እውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን እቁጥራለሁ፤

ሰው ሕግን በመጠበቅ፤ ሕግን በመፈጸም፤ በቅንዓትና በአሳዳጅነት የሚጸድቅ ቢሆን በዘመኑ ከነበሩት ከእጅግ እጅግ ብዙዎች በመሻል እንደ ጳውሎስ ያለ ማንም የለምና ጳውሎስ በጸደቀ ነበር። ክርስቶስን ማወቅ ከሁሉ ይበልጣል። ክርስቶስ የሌለበት ጽድቅ የራሳችን ጽድቅ ነው፤ ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት አስጸያፊ ነው። ክርስቶስን ማወቅ የጽድቅ መንገድ የመጀመሪያ እርምጃ ነውና ጳውሎስ ስለ ክርስቶስ እውቀት ሁሉን እንደ ጉዳት ቆጠረ።

ስለ እርሱ ሁሉን ተገዳሪ፤ ክርስቶስንም አገኝ ዘንድ፤ በክርስቶስም በማመን ያለው ጽድቅ ማለት በእምነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ጽድቅ እንጂ ከሕግ ለእኔ ያለው ጽድቅ ሳይሆንልኝ፤ በእርሱ አገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቁጥራለሁ፤

ከላይ ያየናቸው ጳውሎስ የደረደራቸው ነገሮች በሙሉ በዘመኑ የነበሩና ዛሬም ያሉ በራሳቸው ሥራ ሊጸድቁ የሚጥሩ ሰዎች የሚጠሯቸው ትምክህቶች ናቸው። እርሱ ግን እንደ ጉዳት ብቻ ሳይሆን እንደ ጉድፍም ቆጠራቸው። ይህ የጳውሎስ ቋንቋ በኢሳ. 64፤6 እንዳለው፤ ጽድቃችንም ሁሉ እንደ መርገም ጨርቅ ነው የሚል ቃል ነው። ጉድፍ ቆሻሻ ነገር ነው። በዚህ ስፍራ ጳውሎስ የተጠቀመው ይህ ጉድፍ የሚል ቃል ሪፍራክሽን (እስኩሳሎን) የሚል ሆኖ ጥራጊ፤ ፍጥ፤ ቆሻሻ፤ ለውሻ የሚጣል ትራፊ ማለት ነው። እነዚያን በውሻ መስሎ ከውሾች ተጠበቁ ብሎ በልፋት የሚገኘውን ጽድቅ ደግሞ ለውሻ የሚጣል ቆሻሻ መመስሉ ሕግ ያለማጽደቁን ሊያስምርበት ነው። ጽድቅ የሚገኘው በሕግ ሳይሆን በእምነት ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመንም የጸደቁት የጸደቁት ሕግን በመጠበቅ ሳይሆን በእምነት ነው፤ ዘፍ. 15፤6። ጳውሎስ ይህን አሳብ አብራርቶታል፤ ሮሜ 4፤3-10፤ ገላ. 6፤3። ያዕቆብም ጽፎታል፤ ያዕ. 3፤6።

ዓላማው ይህ ነበር፤ ክርስቶስን አገኝ ዘንድ፤ በክርስቶስ እገኝ ዘንድ። ሁሉን አጥቶ፤ ሁሉን እንደ ጉድፍ ቆጥሮ አንዱን ክርስቶስን ማግኘት። ጽድቅ በሚገኝበት በክርስቶስ መገኘት። ረባችንን እና ጉዳታችንን ለይተን እንድናውቅ ጌታ ጥበብን ያብዛልን።

ጌታ ከእርምጃ ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2014 (፪ሺህ፮) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

እስላም እና ክርስትና (ንጽጽራዊ አቀራረብ)

የመጽሐፍ ሒስና ግምገማ - ክፍል አምስት

ባለፈው የዕዝሁ ስርጭት ቁርካን ስለሚናገርለት ያልተሰቀለው ክርስቶስ ጳውሎስ ከሰበከው የተሰቀለው ክርስቶስ በንጽጽር ተመልክተናል። ከዚያ በፊት በክፍል አራት ግን ይህንን መጽሐፍ በመቀጠል ውስጣዊ አለመጣጣሞች፣ ጳውሎሳዊነት ወይስ ክርስትና፣ እንዲሁም የሰላምታና የመልካም ምኞት መግለጫ ደብዳቤዎች በማለት ዶ/ር ዓሊ ያነሳቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ መንቀፊያዎች ተመልክተን ነበር። በተጨማሪም 50 ሺህ ስሕተቶች በማለት ያራገበው አሳብ በእርግጥ ከየት የመነጨ መሆኑንም ባለፈው ክፍል ወጣ ብለን አይተናል።

አጥብቀን መረዳትና መገንዘብ ያለብን ነገር ሙስሊሞች መሠረታዊ የክርስትና አስተምህሮዎችን የሚከዱት ታሪካዊ መረጃዎችን ስለማይቀበሉና ካልተቀበሉ ደግሞ ለዚያ ማጣፊያ የሚሆን ምላሽ ስለሌላቸው ነው። ለምሳሌ፡ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ ከክርስትናም ከክርስትናም ውጪ ለሚቀርቡ በርካታ ምስክሮች የሚያቀርቡት ተጨባጭና ክብደትም ተቀባይነትም ያለው ምላሽ ስለሚያጡ ያለው አማራጭ ትንሣኤውን እንደ ፈጠራ በመቁጠር መካድ ነው። ውጤቱም፡ 'ኢየሱስ ከሞት አልተነሣም፤ እንዲያውም አልሞተም' የሚል ድምዳሜ ይሆናል። ይህ ከቁርካን መጻፍ ከ600 ያህል ዓመታት በፊት የተጻፈውን ሰነድ ብቻ ሳይሆን ታሪክንም እንደሌለ መቁጠር ነው። ወደ ኋላና ወደ ታሪክ ብቻ ሳይሆን ወደ ዙሪያውንና ወደ ዘመኑን ብቻ እንኳን ቢመለከት ዶ/ር ዓሊ እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ አሳፋሪ መጽሐፍ አለመሆኑን ለማወቅ አያቅተውም ነበር። ይህ የራሱ ነቢይም መጽሐፍ ቅዱስን አሳፋሪ መጽሐፍ አለማለቱን እያወቅን ነው። ሙሐመድ በ5፡47 ስለ ኢንጅል ያለው፡ የኢንጅልም ባለቤቶች በውስጡ አላህ ባወረደው ሕግ ይፍረዱ፤ አላህም ባወረደው የማይፈርድ ሰው፤ እነዚያ አመጣጥኞች እነርሱ ናቸው። ነው። የኢንጅል ባለቤቶች ክርስቲያኖች ናቸው፤ በወንጌሉ ውስጥ በተጻፈው መፍረድ ይቸላሉም ይጠበቅባቸዋልም ማለት ነው። በዚያ ዘመን የነበረው ኢንጅል የተበላሸው ቢሆን ይህ ባልተባለም ነበር። ይህን እውነት እንደገና አስተውለን በዚህ ክፍልም በመጽሐፉ የተጻፈውን የጸሐፊውን አሳብና መጽሐፉን መገምገም እንቀጥላለን።

የታሪመውና የተከለሰው መጽሐፍ ቅዱስ

ይህ ለእንግሊዝኛው (RSV) ሪቪዩዝድ ስታንዳርድ ቨርሻን ለተባለው ዶ/ር ዓሊ ወይም ወደ አማርኛ የተረጎሙት የሰጡት ትርጉም ነው። እንዲብለው ሲተረጎሙ፡ 'ከታሪመና ከተከለሰ ስሕተት ነበረበት' ለማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ወደ አንድ ከዚህ በፊት ያልተተረጎመበት ቋንቋ ሲተረጎም የተርጓሚዎቹን የቋንቋ ችሎታ በሚያህል መጠን ይተረጎማል። በጊዜ ውስጥ ቋንቋው ይዳብራል ወይም ይሸበሸባል፤ ቃላቱም ይለወጣሉ። ቃላቱ ሲለወጡ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሙ ቃሉን ለመግባቢያ ቋንቋው ማስተላለፍ እንዲችል ይከለሳል።

«የታሪመው የመጽሐፍ ቅዱስ እትም» (The Revised Version of the Bible) የተሰኘ የመጽሐፍ ቅዱስ እትም አለ። «የታሪመው» ማለት የ«ተስተካከለው፣ የተቃናው ...» ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ከሆነ፤ ቃሉን የማቃናት የማረምና የመከለስ መብት ያለው ማንም ፍጡር የለም። የእግዚአብሔርን ቃል የማሻሻል፣ የመቀነስ፣ የመጨመርም ሆነ የመሰረዝ ሥልጣን ማንም የለውም። መጽሐፍ ቅዱስ ክለሳና እርማት የሚያሻው

ይህ ክለሳ የሚደረገው በትርጉም ቋንቋው ወይም በተተረጎመበት ቋንቋ እንጂ በዋናው አለመሆኑ ሊስተዋል የተገባው ነው። የግሪኩን ወይም የዕብራይስጡን ሊለውጥ የሚሞክር አይደለም የሚያስብም አይገኝም። ይህ ቢደረግም እንኳ ለዘመናዊው አንባቢ በቀላሉ ለማቅረብ ሲባል የተፍታታ ትርጉም (paraphrase) ካልሆነ በቀር የምንጭ ቅጅዎችን የሚተካ አለመሆኑ ሊታወቅ የተገባው ጉዳይ ነው።

ይህ ማለት ልክ የአማርኛው ቁርካን ተሻሽሎ ቢተረጎም እንደማለት ነው። በአማርኛው ቁርካን የግርጌ ማስታወሻ እየተደረገላቸውም ብዙ የማይገቡ አሳቦችና ቃላት እንደያዘና አሁን ካለው የመጀመሪያ እትም የተሻለ ትርጉም እንደሚያስፈልገው ግልጽ ነው። አስፈላጊነቱ ታምኖበት ሁለተኛ ቢተረጎምና ይህ ሁለተኛው ትርጉም ቃላትን ቢለውጥና 'የተሻሻለው ትርጉም' ቢሰኝ፣ 'የአማርኛው ትርጉም ተሻሻለ ወይስ በአቡ በከር ዘመን የተጻፈው ቁርካን ታርሞ ተከለሰ?' እንደማለት ነው።

በእንግሊዝኛ በመጀመሪያ በ17ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ከተተረጎመው ጀምሮ ካታምና በ1912 እስከታተመው ድረስ ወደ 50 ያህል የተለያዩ የእንግሊዝኛ ቁርካን ትርጉሞች አሉ።¹ የአንዱ ትርጉም ቃል በእያንዳንዱ ሁሉም ከሌለው ጋር የተመሳሰለ አይደለም። ለምሳሌ፡ አብደላ ዩሱፍ ዓሊ በ1934 ያሳተመው የእንግሊዝኛ ቁርካን ClearQuran Publishing በ1912 ካሳተመው Quran in Modern English: Clear and Easy to Read ጋር የሚለያዩ ብቻ ሳይሆኑ የማይገናኙም ቃላት አሉበት። እና ይህ አዲሱ የእንግሊዝኛ ቁርካን ከቀደመው የእንግሊዝኛ ቁርካን ጋር በቋንቋው የተለየ ስለሆነ የታረመው፣ የተከለሰው፣ የተበረዘው ቁርካን ቢባል ዶ/ር ዓሊ እንደሚከፋው ግልጽ ነው። ነገሩ ግን በትክክል ክለሳ (revision) ነው። መጽሐፍ ቅዱስን በተመለከተ ታሪመ፣ ተከለሰ፣ ተበረዘ በማለት ዱልዱም ቢላዋውን አንስቶ ሲዘለዝለው ግን በጣም ይደሰታል። አንድ የእንግሊዝኛ ወይም የሌላ ቋንቋ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም በጊዜ ውስጥ ለሚለወጡ ቃላት ልዋጭ እየሰጠ ቢታተምና ይህ እትም 'የተከለሰው እትም' ተብሎ ቢሰየም የምንጩ መጽሐፍ ቅዱስ ተስተካከለ ወይም ተቃና ማለት አለመሆኑን ዶ/ር ዓሊ አለመረዳት ብቻ ሳይሆን ይህንን አተረጓጎም የእግዚአብሔር ቃል እንደተቀነሰ፣ እንደተጨመረና እንደተሻሻለ አድርጎ አቅርቦታል። ስሕተቱ ይህ ነው።

ለምሳሌ፡ የዩሱፍ ዓሊ ትርጉም 5፡73ን ሲተረጎም፡ They do blaspheme who say: Allah is one of three in a Trinity: for there is no god except One Allah. If they desist not from their word (of blasphemy), verily a grievous penalty will befall the blasphemers among them. ይላል። የተሰመረው in a Trinity የሚለው ቃል የሌለና ራሱ የጨመረው ቃል ነው። ሲጨመረውም በአማርኛውና በሌሎቹም ትርጉሞች በቅንፍ እንደሚቀመጠው አስቀምጦ አሳብራራም። ይህ ክርስትናን ለመቃረን የታለመ ፕሮፓጋንዳ የትርጉም ነው። ይህንን ዩሱፍ ዓሊ Trinity ያለው የአማርኛው 'የሦስት ሦስተኛ ነው' የሚለውን ነው። ጥቅሱ ከነግርጌ ማስታወሻው ይህንን ይላል፤

¹http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_translations_of_the_Quran#English.

አንዚያ አላህ የሦስት ሦስተኛ ነው (1) ያሉ በእርግጥ ካዱ፤ ከአምላክም አንድ አምላክ አንድ ሌላ የለም፤ ከሚሉትም ነገር ባይከለከሉ፤ ከነሱ አንዚያን የካዱትን አሳማሚ ቅጣት በእርግጥ ይነካቸዋል። [የግርጌ ማስታወሻ 1፡ ከሦስት አማልክት አንዱ ነው ያሉ፤ በሥላሴ የሚያምኑ።]

ይህ የሚያስረዳው ኢስላም ሥላሴን የሚረዳው ሦስት አማልክት አድርጎ መሆኑን ነው። የግርጌ ማስታወሻው ይህንን ነው የሚያብራራው። ልክ አማርኛው በግርጌ ማብራሪያው 'በሥላሴ የሚያምኑ' እንዳለው ብጤ ነው የሱፍ ዓሊም የተረጎመው። እርሱ ግን በግርጌ ማስታወሻና በቅንፍ ሳይሆን በቀጥታ እንደዚያ እንደተባለ አድርጎ ነው የተረጎመው። የሦስት ሦስተኛና የሥላሴ ልዩነት የሦስት አማልክት እና የሦስት አካላት በአንድ አምላክ ልዩነት ነው። ለመስላቸው የሦስት ሦስተኛ ማለት ከሽርክ ጋር የሚያያዝ ስለሆነ ክርስቲያኖችን የሚያዩት እንደ አጋሪዎች ነው። ዋናው ነጥብ የታረመውና የተከለሰው ብሎ ዶ/ር ዓሊ አንድ የእንግሊዝኛ ትርጉምን ወይም የሌላ ትርጉም ወስዶ እየተናገረ ያለው ስለ ትርጉሙ ሳይሆን ዋናው መጽሐፍ ቅዱስ ከምንጩ ተከለሰ ማለቱ ስሕተት መሆኑ ነው።

የትኛው መጽሐፍ ቅዱስ

ዶ/ር ዓሊ የትኛው መጽሐፍ ቅዱስ በሚል ርዕስ ስር የመጻሕፍት ብዛትን ልዩነቶች በማውሳት የቱ ነው ትክክል? የቱ ነው መጽሐፍ ቅዱስ? ይላል።

ፕሮቴስታንቶች በባለ 39-መጽሐፍ ብሉይ ኪዳን ያምናሉ። ካቶሊኮች በባለ 46-መጽሐፍ ብሉይ ኪዳን ያምናሉ። የካቶሊኮች መጽሐፍ ቅዱስ በፕሮቴስታንቶች መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተጨማሪ ሰባት መጽሐፍት አሉት። የሰማርያውን ብሉይ ኪዳን ደግሞ በሰላላ ዘጠኝ ወይም አርባ ስድስት ፈንታ አምስት መጽሐፍት ብቻ ያካትታል¹። ታዲያ ከነዚህ ውስጥ የትኛው መጽሐፍ ቅዱስ ነው መጽሐፍ ቅዱስ? ማንም አያውቅም።

ፕሮቴስታንቶች የሚቀበሉት 39 መጻሕፍት የፕሮቴስታንት መጽሐፍ ቅዱስ ሆነው ካቶሊኮች በዚህ ላይ ጨምረውበት ወይም ፕሮቴስታንቶች ከካቶሊኮች ቀንሰው መቀበላቸውን ወይም አርቶዶክሶች በዚያም ላይ ጨምረው መውሰዳቸውን ሳይሆን ዶ/ር ዓሊ የጠቅላላውን ቀናና ታሪክ ነው ረግጦት የሄደበት። ይህ ራሱ ሰፊና ጠሊቅ ርዕስ ቢሆንም የአይሁድ መጽሐፍ ቅዱስ 39ኙ ብቻ እንደሆኑና ሌሎች በብሉይ ዘመንና ከአዲስ ኪዳን ዘመን በኋላ የተጻፉት ያልገቡበት መሆኑ የታወቀ ነው። ቤተ ክርስቲያንም እነዚህን 39 የአይሁድ መጻሕፍት ቅዱሳት መጻሕፍት መሆናቸውን በማስተዋል ተቀብላቸዋለች። ከ39ኙ የአይሁድ መጻሕፍት

ከተጨማሪት መጻሕፍት አንዳንዶቹ ታሪካውያን ቢሆኑም ሌሎቹ ተጨማሪ መጻሕፍት ሆነው በቅዱሳት መጻሕፍት ተራ አይካተቱም። ደግሞም አብዛኞቹ ከብሉይ ዘመን በጣም ርቀው በአዲስ ኪዳን ዘመን ውስጥ የተጻፉ ናቸው። ዶ/ር ዓሊ አንዱ 39 ሌላው 46 ሌላው 5 ብሎ ዘረዘረ እንጂ ተውራት እያለ ቁርኣት የሚጠራውን አምስቱንም እንኳ የሚቀበል አይደለም። ወይም ከወንጌላት ውስጥ አንዱንም እንኳ የሚቀበልም አይደለም። 50 ሺህ ስሕተት ያንንም የሚያቅፍ ነው። ከወንጌላት ቁርኣት የሚከደውን የኢየሱስን መሰቀል፣ መሞትና ከሙታን መነሣት የማይናገር የለም። አንድ የሚቀበለው መጽሐፍ ቢኖር እንኳ ያም ወደ ክርስቶስ የሚያመለክት መሆኑን ስለሚያውቅ ስለዚህ ነው ሁሉንም የተበከሉ ብሎ የሚጥለው።

የመጽሐፍ መጠሪያ ስም

ዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚጠራበት ስም በማውሳት በእንግሊዝኛ የተጠራበትን ስም (Bible) በመጠቀሙ በእንግሊዝኛ ከተተረጎሙት የቁርኣን ስያሜዎች ጥቂቱን እንይና (The Holy Quran, The Noble Quran, The Glorious Quran, The Wise Quran ወዘተ.)

ወይም በአማርኛ 'ቅዱስ ቁርኣን' የሚሉ ቃላት በቁርኣን ውስጥ አሉ? መጽሐፍ ለብቻ ቅዱስ ለብቻ እንዳለ ሁሉ ቅዱስ ለብቻ ቁርኣን ለብቻ ሳይሆን ጸሐፊው እንዳለው እንደዚያ እንዲሰየም ያደረገው የሰጠው ይህ መጠሪያ እንደ መጠሪያ አለ? ዋናው ነጥብ እዚህም የመጽሐፍ ርዕስ ስያሜ ሳይሆን ስያሜው የመጽሐፉን ምንነቱን መግለጡ ነው።

የክርስትና መጽሐፍ ስሙ መጽሐፍ ቅዱስ (The Bible) ነው። ይሁን እንጂ «መጽሐፍ ቅዱስ» (Bible) የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትም ሥፍራ አልተጠቀሰም። በጣም የሚገርመው የመጽሐፍ መጠሪያ ስም ወይም ርዕስ መጽሐፍን በገለጸው ወገን ያልተሰጠ መሆኑ ነው። በዚህ ስም የጠፋት ምሳሌን ናቸው። እግዚአብሔር አንድን መጽሐፍ ካስተላለፈ እሱ ራሱ የመጽሐፉን መጠሪያ ስም በዚያው መጽሐፍ ውስጥ የሚሰጥ መሆኑ የሚጠበቅ ጉዳይ ነው። እግዚአብሔር መጠሪያ ስም ወይም ርዕስ ሳይሰጠው እንዴት መጽሐፍ ያስተላልፋል? ሌላው ቀርቶ ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳን የተሰኙት ስሞች እንኳ በራሳይ የተገለጡ ስሞች አይደሉም።

ዶ/ር ዓሊ የእንግሊዝኛውን ቃል ነው የወሰደው። በዐረብኛ መጽሐፍ ቅዱስ Bible እንደማይባል የታወቀ ነው። Bible የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል ቢብሎስ ከሚል የግሪክ ቃል የተወሰደ ሲሆን መጽሐፍ ማለት ነው። ዛሬ Bible የሚለውን ስም ለማንኛውም መጽሐፍ የሚጠቀሙበት ስያሜ ቢሆንም የቃሉ ትርጉም መጽሐፍ ማለት ነው። ቅዱስ የተሰኘው ምንጩ ማን፣ ታሪኩ የማን መሆኑን ለማመልከት ነው። ግን ጸሐፊው እንዳለው መጽሐፍ ወይም ቢብሎስ (βιβλος) የሚል ቃል የለም? ማቴ. 1፡1 እና ራእ. 22፡19 ውስጥ ያለው ይህ ቃል ነው። የብሉይ ኪዳን ጽሑፎችንም የግሪክ አዲስ ኪዳን መጽሐፍ ወይም βιβλος ቢብሎስ በማለት ማር. 12፡26፤ ሉቃ. 3፡4፤ 20፡42፤ ሐዋ. 1፡20፤ 7፡42፤ ይገልጣሉ። ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳን የሚለው ስያሜም ከዚህ በፊት የተጻፈበት አሳብ ስለሆነ እዚህ አልድገመው። አንድ ነገር ግን ልበል፤ ሁለቱም፤ ማለትም፤ ብሉይ ኪዳን እና አዲስ ኪዳን የሚባሉት ሐረጎች በቃሉ ውስጥ በእርግጥ ይገኛሉ። ሌሎችም ጥቅሶች አሉ፤ ግን 2ቆሮ. 3፡6 እና 14 ብቻ መመልከት ይበቃል። ስለዚህ ይህ ሰው ወይ ስለማያውቀው ነገር እየጻፈ ወይም አውቆ እያሳተ ነው። ከሁለቱ የወጣ አይደለም። በሮሜ 1፡1-2 ቅዱሳን መጻሕፍት የሚል ቃል አለና መጽሐፍ ቅዱስ ወይም ቅዱስ መጽሐፍ የሚል ቃል የለም ሲል የተናገረው ስሕተት ነው።

የሃይማኖቱ መጠሪያ ስም

ይህ ቀደም ባለው ክፍል ጳውሎሳዊነት ወይስ ክርስትና በሚለው ክፍል የተመለከተው በመሆኑ መደጋገም እንዳይሆን ሌላ አልልበትም። እርሱ የጻፈው እንዲህ በማለት ነው፤

ክርስትና እንደሚለው ሃይማኖቱ ለመድህን በእግዚአብሔር የተመደበ ሃይማኖት ነው። ይህ እውነት ከሆነ እግዚአብሔር «ክርስትና» የሚለውን ስም የክርስትና መጽሐፍ በሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለይ ይጠቅሰው ነበር። በእጅጉ የሚደንቀው ግን «ክርስትና» የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትም ቦታ ፈጽሞ ያልታየና ያልተጠቀሰ መሆኑ ነው። ሃይማኖቱን እግዚአብሔር ስም አልሰጠውም። ኢየሱስም ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው አልጠሩም። ደቀመዛሙርቱን ሐዋርያትም ክርስቲያኖች ብለው በጭራሽ አልጠሯቸውም።

ግን ክርስትና (Χριστιανός) የሚለው ቃል ሰዎቹ የማን ተከታዮች መሆናቸውን በግልጽ የሚያመለክት መሆኑን ማወቁ ይጠቅማል። ክርስቲያን በሚለው ቃል ውስጥ ክርስቶስ የሚል ስም አለበት። ቃሉ ራሱ Χριστός ከሚል ስም የወጣ ነው። ከክርስቶስ ጋር የተባበረ፣ የተዛመደ ወይም የወገነ፣ ተከታዩ የሆነ ማለት ነው። ኢስላም መዝገብ፣ ሙስሊም ተገዢ ማለት ነው። ግን ቃሉ ብቻውን ከተወሰደ መዝገብ ለማን? ወይም የማን ተገዢ መሆናቸውን አይናገርም። ደግሞም አላህ ከሙሐመድ በፊት

ከዐረባውያን በመቶ የሚቆጠሩ አማልክት አንዱ መሆኑ የታወቀ ነው። ክርስትና ግን ክርስቲያኖች የክርስቶስ ተከታዮች ወይም ደቀ መዛሙርት መሆናቸውን የሚያሳይ ቃል ነው።

እውነተኛው መፈታተኛ

ዶ/ር ዓሊ በዚህ ንዑስ ርዕስ ስር ክርስቲያን ሰባኪዎች በመጽሐፍ ቅዱሳቸው ወይም መጽሐፍ ቅዱሳቸው ስለሚናገረው ነገር ስለሚያፍሩ የሚሰብኩትን ነገር እየመረጡ መሆኑን እና ጨርሶ ሊነኳቸው የማይቻላቸው ክፍሎችን እንደሚሸሹ ጽፎአል። ይህንን ደግሞ እንደ መፈተኛ (መፈታተኛ ብሎታል) አድርጎ ያቀርባል ይህንን መፈተኛ አድርጎ ሲያቀርብ፡ 'መጽሐፍ ቅዱስ አሳፋሪ መጽሐፍ በመሆኑ ሰባኪዎቹም አልፎ አልፎ በጣም የሚሰብኩትንና የሚማርኩትን ብቻ እየመረጡ፤ ሌሎቹ እንዳይታወቁ እየደበቁ የተመረጡትን ብቻ ይሰብካሉ' ይላል። ይህ ሌላ ሽምጥ ያለ ቅጥፈት መሆኑን ማንም የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ብቻ ሳይሆን አንባቢና ተማሪም ያውቀዋል።

ጸሐፊው ይህንን 'አሳፋሪ' ያለውን አሳብ ከምን እንዳገኘው ባይናገርም በእርሱ ግምት 'አሳፋሪ' ብሎ የጠራቸውና ለእርሱ አሳፋሪ የመሰሉት ነገሮች ሲሰበኩ ሰምቶ ስለማይውቅ ይሆናል። እነዚህ 'አሳፋሪ' ያላቸው ነገሮች እንዲያውም በተቃራኒው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መገኘታቸው መጽሐፍ ቅዱስ እውነትን የማይደብቅና የሰዎችን ነውርም የሚገልጥ በመሆኑ እውነተኛነቱን እንጂ ሰውየው እንዳለው 'ወራዳ' መጽሐፍ መሆኑን አያሳይም። ብዙ ጥንታውያን መጻሕፍት የሚታወቁበት መሠረታዊ መስፈርት የመሪዎችን ደካማና አሳፋሪ ታሪክ በመሸሸግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እውነተኛ መጽሐፍ በመሆኑ ይህን አይሸሽግም። እውነት ከተሸሸገ መጽሐፍ ሐሰተኛ መጽሐፍ ነው ማለት ነው። አሳፋሪውም እውነት ከተጻፈ ግን መጽሐፍ ሐቀኛ መሆኑን በራሱ የሚመሰክር ነው። ይህ የሰዎችን ነውር መጻፉ ታዲያ ነውረኛ አደረገው? ወይስ እውነተኛ? ደግሞስ እውነት እነዚህ ነገሮች ተመርጠው ይዘለላሉ? ሰባኪዎችስ እነዚህን ለመስበክ ይሸማቀቃሉ? ውሸት!

ሶችን ይጻረራሉ፤ አንዳንዶቹ ጥቅሶች ጭራሾች የመለኮታዊ ራእይ ርዕስ ጉዳይ ሊሆኑ የማይችሉ ሌጣ የታሪክ ዘገባዎች ናቸው። አንዳንዶቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ደግሞ ተጨባጭና ቋሚ የሆኑ ሳይንሳዊ እውነታዎችን ይጻረራሉ። ሌሎች ከተራ ሉጂክና ከጤነኛ አእምሮ ግንዛቤ ጋር ይጻረራሉ። አንዳንዶቹ ጥቅሶች ነቢዮችን ጋጢአንና ተራ ወንጀለኞች አድርገው ያሳያሉ። ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ሊሆን የማይችል ወራዳ የወሲብና የብልጥና ቋንቋ ይጠቀማሉ።

በተቃራኒው ግን ሙስሊሙ ሰባኪ ከቁርአን ውስጥ የሚደብቀው አንዳች ቃል የለም። ግንኙነቱንም ምዕራፍ ወይም አንቀጽ ግንበብ ይችላል። ቁርአን ባካተታቸው ይዘቶች በሙሉ ኩራት ይሰጣቸዋል። ግንበቡ የሚያሳፍረውና የሚያሸማቅው አንዳች ነገር ቁርአን ውስጥ የለም። አብዛኞቹ ሙስሊሞች በየዕለቱ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰዎች እውነተኛ ታሪኮች ተጽፈዋል፤ ግን ዛሬ በዜና እንደምናነበው ያሉ ሌጣ የታሪክ ዘገባዎች አይደሉም። ከላይ እንዳልኩት መጽሐፍ ቅዱስ የሚያሳፍረው እየተነቀሰ የሚወጣበት የሰው መጽሐፍ አለመሆኑ የሚታወቀው የደካማ ሰዎች ደካማ ታሪክና አሳፋሪው ሥራቸውም ሳይቀር የተጻፈበት መሆኑም ነው። ደግሞም በግልጽ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲጻፍበት ያልታፈረበትን ወሲባዊ ቋንቋ ክርስቲያን ሰባኪ ለማንበብ ወይም ለመስበክ ያፍራል ማለት ሌላ ውሸት ነው። ያ ቋንቋ ግን ወራዳና የብልጥና ቋንቋ አይደለም። ዶ/ር ዓሊ እንዲህ ወራዳ፡ ባለፈ እያለ የሚሰድበውን መጽሐፍ የራሱ ነቢይ አለመሰደቡን ከዚህ ቀደም ጽፌአለሁ። እርግጥ ሙሐመድ ስለዚህ መጽሐፍ መስማት ብቻ እንጂ ይህንን መጽሐፍ ከቶውኑ አያውቀውም። ባያውቀውም ግን አክብሮ

ተናግሮለታል። የጸሐፊው የዘለፋና የስድብ ድፍረት ከየት የበቀለ መሆኑ አይታወቅም።

ሰባኪዎች ቃሉን ለመስበክ እንደማያፍሩ የሚያሳዩ በዚህ ዘመን ለቁጥር የበዙ ሙሉውን መጽሐፍ ቅዱስ ምኑም ሳይቀር የሰበኩና የጻፉ ቅዱሳን ሰዎች ሥራዎች በግልጽ እንደሚደመጡና እንደሚነበቡ ሆነው ይገኛሉ። በጽሑፍ ቢባል ወይም በአዲዮና ቪዲዮም ጭምር። እኔም ራሴ እንደ ቤተ ክርስቲያን መጋቢና አስተማሪ መጽሐፍ ቅዱስን ሳስተምር መጽሐፍ በመጽሐፍ፤ ከመጽሐፍም ምዕራፍ በምዕራፍና ጥቅስ በጥቅስ አስተምራለሁ እንጂ ከማስተምረው መጽሐፍ ወይም ምእራፍ 'ይህ የሚያሳፍር ነው' ብዬ አስፍረው ስደርስ አልዘልለውም ወይም አልደብቀውም። ደግሞስ በግልጽ የተጻፈውና የታተመው ከማን ነው የሚደበቀው? ሰባኪው ባይሰበከው ምእመኑ እኮ ያነበበዋል። ካልገባውም ይጠይቀዋል። መጽሐፍ ቅዱስ በገሃድ ለሰዎች በሚገባ ቋንቋ የተጻፈና የተተረጎመ እንጂ የተደበቀ መጽሐፍ እኮ አይደለም።

ዶ/ር ዓሊ እንዳለው ይህ መፈተኛ 'እውነተኛው መፈታተኛ' አይደለም። እንደርሱ አባባል መጽሐፍ ቅዱስ ውሸተኛ ወይም አሳፋሪ የመሆኑ መፈተኛ ሰባኪዎቹ አለመስበካቸው ከሆነ፤ እውነተኛ የመሆኑ መፈተኛ ደግሞ ሰባኪዎቹ የተጻፈውን ሳይፈሩና ሳያፍሩበት መስበካቸው ነው ማለት ነው። በራሱ በዶ/ር ዓሊ ሚዛን ተመዝግቦ መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ መጽሐፍ መሆኑ የተረጋገጠ ነው፤ ምክንያቱም ከሸፋኑ እስከ ሸፋኑ ድረስ በትክክል የሚሰበክ መጽሐፍ ነውና! ይልቅስ በነጻና ዲሞክራሲያዊ አገር ያሉ ሙስሊሞች ከቁርአን ውስጥ የሚያፍሩባቸውን እንደ 9፡5 እና 29 የመሰሉትን እንደማይሰበኩ የታወቀ ነው፤

9፡5 የተከበሩትም ወሮች ባለቁ ጊዜ አጋሪዎቹን በአገኛችሁባቸው ሰፍራ ግደሉዋቸው፤ ያዙዋቸውም፤ ከበቡዋቸውም፤ ለነሱም (መጠባበቅ) በየመንገዱ ተቀመጡ፤ በጸጸቱም፤ ሶላትንም በደንቡ ቢሰግዱ፤ ግዴታ ምጽዋትንም ቢሰጡ፤ መንገዳቸውን ልቀቁለቸው አላህ መሐሪ አዛዥ ነውና።

9፡29 ከነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ሰዎች፤ እነዚያን በአላህ በመጨረሻው ቀን የማይምኑትን፤ አላህና መልክተኛው እርም ያደረጉትንም እርም የማይደርጉትንና እውነተኛውንም ሃይማኖት የማይቀበሉትን እነርሱ የተዋረዱ ሆነው ግብርን በእጆቻቸው እስከሚሰጡ ድረስ ተዋጉዋቸው።

'አጋሪዎች' ማለት ከአንድ በላይ አምላክ ማምለክ፤ በአምላክ ላይ ሌላ ተጋሪ ወይም ሽርክ ማድረግ ማለት ነው። ሙስሊሞች፡ 'ክርስቲያኖች ሥላሴ ማለታቸው ሦስት አማልክትን ማምለካቸው ስለሆነ አጋሪዎች ናቸው' ብለው ይፈርዳሉ። 'ግብርን በእጆቻቸው እስከሚሰጡ' ማለትም አስላሞቹ የበላዮችና 'ጠባቂዎች'፤ አስልምናን ያልተቀበሉት የተጠቁት ደግሞ የበታች ሆነው ጥገኝነትንና የበታችነታቸውን በመቀበል የሚከፍሉት ጅዝያ የሚሉት ግብር ነው። በዚህ ወር [July 2014] ISIS የተባለው ድርጅት በተቆጣጠራቸው የኢራቅና ሌቫንት ግዛቶች ውስጥ ክርስቲያኖች በሕይወት ሊኖሩ ቢወድዱ ይህንን የበታችነት (ጥገኝነት) ግብር በገንዘብ ሳይሆን እንደ ጥንቱ በወርቅ እንዲከፍሉ ሕግ አውጥተዋል። ክርስቲያኖች ከሰሜን ኢራቅ ትልቅ ከተማ ከMosul ለቅቀው እንዲወጡ ሲገደዱ ምርጫው ሦስት ነበረ፤ 1. እስላም መሆን፤ 2. የበታችነት ግብር እየገበሩ ተዋርዶ መኖር፤ ወይም 3. በሰይፍ መገደል። እና እንዲህ ያለው ጥቅስና ትምህርት በነፃ አገር ይለፈፋል? ወይስ ምቹው ጊዜ እስከሚመጣ ለጊዜው ዝም ይባላል? የሸሪዓ ሕግ በሚዛበት 'ዳር አል ኢስላም' ግዛቶች ይሰበካል፤ ግን በሁሉ ስፍራና በነጻው ዓለም ይሰበካል? ይተገበራል? ወይስ ይታፈርበታል? እውነተኛው መፈታተኛ እዚህስ ይሠራል? ዶ/ር ዓሊ እንዳለው ይህ ቃል ባለመሸማቀቅ በኩራት ይሰበካል?

የዘመን ጉዳይ

በዚህ ንዑስ ርእሰ ስር ዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ጸሐፊዎችና በብዙ ዘመናት በመጻፉ ውዳቂ ሲያደርገው ቁርካኔ በአንድ ሰው በጥቂት ዓመታት በመተላለፉ ትክክለኛ ያደርገዋል።

ውስጥ ነው። ይህ ማለት መጽሐፍ ቅዱስ ተጽፎ ያበቃው በአንድ ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ያህል ውስጥ ሲሆን የተጻፈውም በሚታወቁ ግንኙነቶች በውል በማይታወቅ ብዙ ቁጥር ባላቸው ጸሐፊዎች አግካይነት ነው ማለት ነው።

ቁርካኔ ግን ከእግዚአብሔር በመለኮታዊ ራእይ (ወሕይ) ተላልፎ የተጠናቀቀው በሃያ ሦስት ዓመታት ጊዜ ውስጥ ነው። ይህም የነቢዩ ሙሐመድ ተልእኮ የአርባ ዓመት ጉልላ ስብሰባ ከነበሩበት ጊዜ ጀምሮ ነቢዩ በስልሳ ሦስት ዓመታቸው ከዚህ ዓለም ባረፉበት ጊዜ መካከል የነበረው ዘመን ነው።

ሙሐመድም ሆነ የቁርካኔ ጸሐፊዎች መጽሐፍ ቅዱስ ባይኖር ኑሮ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተወሰዱትን ታሪኮች ከሌላ ከየትም ባላገኙም ነበር። በእርግጥ በቁርካኔ ውስጥ የምናገኛቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች የተወላጁና የተሳሳቱ ናቸው። ይህ የሆነውም ተናጋሪው ወይም ጸሐፊዎቹ መጽሐፍ ቅዱስን የሚያውቁት በመስማት ብቻ ስለሆነ ነው። ዋናውን አንኳር ይዘው ዝርዝሩን ግን አያውቁትም። ዝርዝሩን የሚያውቁትን ደግሞ ሆን ብለው ቀይረውታል ወይም የሰሙት ምንጭ የተበላሸ ነው። ያም ሆኖ ሙሐመድ ኢንጅልን ወይም አዲስ ኪዳንን የተበከለ፣ የተበላሸ አላለም።

የጊዜና የቁጥር ብዛት ትክክለኛ ያለመሆኑ ማረጋገጫ ሳይሆን ይልቁንም የትክክለኛነቱ መለኪያ ነው። ከክርስቶስ መወለድ በፊት ከ700 ዓመታት እና ከ400 ዓመታት በፊት የነበሩ የተለያዩ ነቢያት ስለ አስደናቂ ልደቱ በትክክል ከተናገሩና ይህ ትንቢት ቃል በቃል ከተፈጸመ የዘመናቱ ርቀት እንዲያውም አስገራሚ የትክክለኛነት ማስረጃ ነው። በመቶዎች ዓመታት የተራራቁ ሰዎች ስለ አንድ መሢሕ ትክክለኛ ትንቢት መንፈስ ቅዱስ ካልመራቸው በቀር አንዴት ይናገራሉ? በዘመናት ብዛት ቢጻፍም ታሪኩ አንድ ነው፤ ያም የሚመጣውን መሢሕና አዳኝነቱን መናገሩና ማመልከቱ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ 1600 ዓመታትና በ40 ሰዎች ቢጻፍም 66 መጻሕፍት ኖረውም አንድና ዋና መልእክት በአንድ የታሪክ መስመር የፈሰሰበት መጽሐፍ ነው። ምክንያቱም ያስጻፈው አንድ፣ እርሱም መንፈስ ቅዱስ በመሆኑ ነው።

ቅዱስ ነው ወይስ አይደለም

ሮሜ 7:12 ስለ ቃሉ ቅዱስነት ሲናገር፣ ስለዚህ ሕጉ ቅዱስ ነው ትእዛዜቱም ቅድስትና ጻድቅነት በጎም ናት። ይላል። ዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ ቅዱስ 30 ሺህ ወይም 50ሺህ ስሕተቶች ስላሉበት ቅዱስ ሊባል አይገባውም ይላል። ስለዚህ 30ና 50 ሺህ ስሕተቶች ጉዳይ በቀደመው ጽሑፍ ስላወሳሁ እዚህ አልደግምም። ግን ይህ ሰው እንዲህ ላለው ጉዳይ በአጭር ልጻፍ፤

«መጽሐፍ ቅዱስ» የተባለው በተጨማሪ «ቅዱስ» አይደለም። ትክክለኛ አእምሮ ያለው ግንም ሰው 50,000 ወይም 30,000 ስሕተቶች ያካተተውን መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ወይም «ቅዱስ» ብሎ ሊጠራ አይችልም።

በተቃራኒው ግን ቁርካኔን አንዳች ስሕተት የለበትም። ያለውም በአንድ ነጠላ ቅጂው ወይም እትሙ ነው። ተከልሶ ወይም ተሻሽሎና ታርዋም አውያቅም፤ ወደፊትም አይሆንም።

ታዲያ እስተማማኝ ለሆነ መለኮታዊ መመሪያነት የትኛውን መጽሐፍ ይመርጣሉ? 50,000 ስሕተቶችን ያቀፈው መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ ስሕተት አልባ ውን ቁርካኔ?

እዚህ ዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ ቅዱስ 50 ሺህ ቁርካኔን ደግሞ ዘር ስሕተት ስላለው መጽሐፍ ቅዱስ ርኩስ ቁርካኔን ደግሞ ቅዱስ ናቸው ብሎ ነው የሚሞግተው። ስለዚህም ጉዳይ ቀደም ሲል ቢወሳም፣ 'ተከልሶ ወይም ተሻሽሎና ታርዋም አያውቅም' ተብሎ ስለተጻፈበት ጉዳይ አንድ አሳብ ላንሣ። የእንግሊዝኛው 'የተከለሰው' (Revised የተባለው) ትርጉም ትርጉሙ ነው የተከለሰው ወይም እንደገና በዘመኑ ቋንቋ የተተረጎመው እንጂ መጽሐፉ በቀድሞ ቋንቋው (በግሪክ እና ዕብራይስጥ) አይደለም የተሻረውና የተለወጠው። ይህን አሳብ ይዘን ወደ ቁርካኔ የተሻሩ ጥቅሶች እንምጣ። በቁርካኔ ውስጥ ነስኸ የሚባል ዶክትሪን ይገኛል። ሽረት ማለት ነው። ይህ ማለት የኋለኞች የቁርካኔ አንቀጾች የፊትኞቹን የሚሸሩባቸው ትምህርት ነው። ሻሪው ጥቅስ ናሲኸ ሲባል ተሻሪው ደግሞ መንሱኸ ይባላል። ተሻረ ማለት ተሻሻለ፣ ተከለሰ፣ ታረመ ከማለት የሚለየው በምን ይሆን? የኋለኛ አንቀጽ ፊትኛውን የሻረባቸው በጣም ብዙ የቁርካኔ አንቀጾች ይገኛሉ። አንዳንድ የቁርካኔ እትሞች ዝርዝሮቹንም ያትማሉ። ለምሳሌ፣ የሂሳብ እና ካን የእንግሊዝኛ ቁርካኔ ትርጉም የናሲኸ እና መንሱኸ ዝርዝር ይዞአል። አንድ ሁለት እነሆ፤

አንቀጽ 3:85 ሻሪው በመሆን 2:62ን እና 5:69ን ይሸራል።

3:85 ከኢስላም ሌላ ሃይማኖትን የሚፈልግ ሰው፣ ፈጽሞ ከርሱ ተቀባይ የለውም፤ እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከከሳሪዎች ነው።

ይላል። ይህ ጥቅስ የሚሸራቸው ደግሞ፡

2:62 እነዚያ ያመኑ እነዚያም ይሁዳውያን የኾኑ፣ ክርስቲያኖችም፣ ሳቢያኖችም (ከኦነርሱ) በአለህና በመጨረሻው ቀን ያመኑ መልካምንም ሥራ የሠሩ ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። በነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም። ሲል 5:69 ደግሞ፣ እነዚያ ያመኑና እነዚያም ይሁዳውያን የኾኑ፣ ሳቢያኖችም ክርስቲያኖችም፣ (ከነርሱ) በአለህና በመጨረሻው ቀን ያመኑ መልካምን ሥራ የሠሩ ሰው፣ በነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነርሱም አያዝኑም። ይላል።

በ9:29 የተሻረው 109፡

109:1 በላቸው፦ አለንተ ከሐዲዎች ሆይ፤ 2 ያንን የምትግዝቡትን (ጣዖት አሁን) አልግዝዛም፤ 3 እናንተም አሁን የምግዝዛውን (አምላክ አሁን) ተገዢዎች አይደሉትም፤ 4 እኔም ያንን የተገዛችሁትን (ወደፊት) ተገዢ አይደሉትም፤ 5 እናንተም እኔ የምግዝዛውን (ወደፊት) ተገዢዎች አይደሉትም፤ 6 ለናንተ ሃይማኖታችሁ አላችሁ፤ እኔም ሃይማኖቴ አለኝ።

ይህ የመካ ስብከት ነው፤ ያኔ ምንም ማስፈራሪያ፣ ምንም ማስገደጃ የለም፤ ስብከቱ ላሰላሳ ነው። እናንተ አምላክ አላችሁ፤ እኔም አምላክ አለኝ ነው የሚለው። የኋለኛውና ይህንን የሻረው ቀደም ሲል የጠቀሰው 9:29 የመዲና አንቀጽ ሲሆን እንዲህ ይላል፡

ከነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ሰዎች፣ እነዚያን በአለህ በመጨረሻው ቀን የማይምኑትን፣ አለህና መልክተኛው እርም ያደረጉትንም እርም የማይደርጉትንና እውነተኛውንም ሃይማኖት የማይቀበሉትን እነርሱ የተዋረዱ ሆነው ግብርን በአጆቻቸው እስከሚሰጡ ድረስ ተዋግዋቸው። ይላል። መጽሐፍን የተሰጡት ሰዎች የሚለው አይሁድና ክርስቲያኖችን ነው። አይሁድ ወይም እስራኤላውያን እና ክርስቲያኖች በጠቅላላው የውጊያው ዓላማ ናቸው ማለት ነው።

እንዲህ የመሰሉ ሌሎች ብዙ አሉ። ይህ አጭር ምላሽ ነው፤ ወደፊት ይህን አሳብ በዝርዝር እንመለከታለን። ዋናው ነጥብ ዶ/ር ዓሊ፣ 'ቁርካኔ ተከልሶ ወይም ተሻሽሎና ታርዋም አያውቅም' የሚለውና መጽሐፍ ቅዱስ ቅዱስ ያልሆነው ወይም ቅዱስነቱን ያጣው በ50 ሺህ ስሕተቶች እንደሆነ የሚናገርበት መሠረተ አሳብ፣ ወይም ቀደም ሲል በዚህ ክፍል በመጀመሪያው ነጥብ የተወሰነው 'የታረመውና የተከለሰው የሚለው አሳብ ውድቅ የሚሆነው በራሱ በቁርካኔ ውስጥ የሚገኙት እነዚህ የተሻሩ፣ የተለወጡ ተብለው የሰፈሩት፣ የቀደሙትን የሻሩት አንቀጾች መኖር ነው።

ይቀጥላል።

ዘላለም መንግሥቱ © 2014 (፪ሺህ፮) ዕዝሁ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት